



Otta A-lag -1974 (4. divisjon / krets mester)



Bak fra venstre:

Jens Glosli (leder), Jan Moe, Edvin Høglien, Sverre Enger, Odd Svelstad, Hans K. Børud, Thorstein Kristiansen, Steinar Øien, Bjørn Dahl, Arne Åsmundstad, Johan Grotheim (leder)
Foran fra venstre:

Arvid Vårhus (trener), Jan Soltvedt, Kjell Ødegård, Bjarne Johansson, Pål Sletten, Erling Nordfjæren, Per A. Støve, Tore Ødegård, Geir Neverdal

74

Otta burde hatt uavgjort mot Åndalsnes

Otta tapte noe ufortjent 3-2 for Åndalsnes på Otta lørdag. Denne kampen skulle egentlig vært spilt i Åndalsnes, men på grunn av regnvar i det siste måtte kampen flyttes til Otta.

Jan Moe laget 1-0 for Otta i første omgang, og det var også pauseresultatet, men i annen omgang kom det trescoringer i løpet et kvarter for Åndalsnes. Det ene var keeper riktig uheldig med. Steinar Øyen laget Ottas redusering like før full tid. Det var mye oppfølging hos Otta, og selv om det ble tap, bar de ikke henge med hodet. Laget virker solid nå like før seriestart.

Otta er kommet i siget: **Vinstra ble slått 2-5 på eget gress**

Vinstra og Otta spilte treningskamp i Koja onsdag kveld og Otta tok hjem seieren med 5-2. Otta kom snart på offensive. De fikk den ene farlige sjansen etter den andre, mens Vinstra kom sjeldent lengre enn til Ottas 16 meter.

Otta scoret allerede etter rundt ti minutter ved Kjell Ødegård. Senere la Jan Moe på til 2-0 på et pent skudd. Gunnar Brobakken scoret Ottas mål nr. 3, før Jan Soltvedt la på til 4-0. Dette var også stillingen ved pause.

Gjestene Otta spilte ballen raskt fra mann til mann og Vinstras spillere ble bare løpende i mellom. I andre omgang ble kampen litt mer levnspilt, men

Otta økte til 5-0 på ny ved Jan Moe. Vinstra kom etter denne scoringen mer med i spillet og reduserte til 1-5 ved Hans Petter Solberg. Senere scoret Magne Bakken, slik at resultatet ble 5-2 i Ottas favør.

Det er kanskje litt tidlig å gjøre seg noen refleksjoner om rekkefølge i dalens 4. divisjon ved sesongslutt, men Ottas lag virker unektelig sterkt og godt samkjørt. Vinstra kom også sterkere i andre omgang og var da nesten på høyde med Otta. Vi tipper at årets Otta-lag havner langt opp på tabellen.

God dommer på Vinstra var Ola Kamp d.y. fra Kvam.

b. l.

Otta vil ikke høre snakk om seriegull - foreløpig

— Vi vil nå se an i allfall de to første serieomgangene før vi antyder noe i den retningen, sier Ottas fotballformann Johan Grotheim i forbindelse med at flere antyder Otta som årets serievinner i dalen. Grotheim nekter ikke for at det lover godt. Onsdag ble Vinstra tukket 5-2 i Koja, etter scoringer av Jan Moe to, Kjell Ødegård, Jan Soltvedt og Gunnar Brobakken.

— Ingen svakheter i laget?

— Vi har fått vanskelig for å holde kampen ut, det rynner på mot slutten, og dette må vi nok bedre på, sier Grotheim. Det er da også

typisk at Vinstras to mål i onsdagskampen kom mot slutten. Hans Petter Solberg og Magne Bakken ordnet målene.

Grotheim er glad for at A-lagsstallen er stor i år, 17-18 mann. Det kan bli godt å ha mye folk om skader skulle melde seg.

Kamp 1. mai

Ottas førstelag får ingen kamp i mot Åndalsnes sist helg var Edvin helgen. Alle lagene var opptatt, Høglien hans makker, og de to vete-lagsspillere på reservelaget, som Grotheim regner med å åpner serien i helgen. Det gjelder Svelstad/Høglien blir på disse først og fremst de A-lagsspillere viktige plasser.

som ikke var med mot Vinstra. Det er Sel Ottas reservelag skal møte i den første seriekampen, og det kan bli et hardt og spennende oppgjør.

Midtstopperpar
Otta får dalens mest rutinerte midtstopperpar i år. Odd Svelstad går for fullt inn for sesongen og har inntatt sin gamle plass. I kampen

Høglien har i omtrent alle år i angrepet, men nå er han jekk av unguttene, anført av Ødega brødrene og Jan Moe. Sistne kom fra LFK og gir meget god tilslutning. Han har i løpet av to kamper scoret tre mål og blir utvilsomt en del av laget.

Photomyne

Arvefienden fra Nord-Sel satt på plass av Otta: 2-1

Mye positivt hos begge:



sk foran Ottaburet, der en liggende Rolf Holen febrilsk forsøker å score; men uten hell.

(Foto: Terje).

er Eriks Nordfjæren og en «søvende» midtstopper Odd Svelstad ordner opp i flaken.
et artigste vi vet er å slå
ene! Otta fikk sitt artiges
oppfyllt i går ettermiddag. 2—
et over fjorårets kretsmeister

i en treningskamp som ikke akkurat
går under karakteristikken utmer-
ket. Men joss, det var positive
tendenser å se hos begge lag, og vi

tor ikke vedde noe som helst på at
disse lagene ikke vil knive i teten
også i serien. Det at Otta vant i går
trenger ikke betegnes som et

gjentar seg i serien, for Sel slappet
nen ut tilgivelig mye av etter
pause, og dette kostet dem i allfall
uavgjort.

Den førsteomgangen Sel vartet
opp med var meget positiv og sterkt.
Den berømte Sel-stilen var lagt på
hylla for anledningen, det var mer
plan og bedre pasningsspill.
Forsvaret jobbet utmerket, og
kom aldri på skuddhold de første 15
minuttene. Nå var heller ikke Sel
livsfarlig foran mål, og det var ty-
pisk at det måtte et straffespark til
for at Sel skulle ta ledelsen. Rolf
Holen ble følt i scoringsposisjon, og
straffesparket feilet ikke Edvin
Lindsee på.

Sel hadde et klart tak på første
omgang. Det var bevegelighet og
fasong over laget da, mens Ottagutten
ble løpende for mye imellom. Det så ut til at alt skulle gå for
fort for hjemmelaget, og dette gikk
sterkt utover samspillet.

Derimot fikk vi se et langt bedre
Otta-lag etter pause. Sel fant aldri
tilbake til melodien fra første om-
gang, forsvaret vaklet til stadighet,
og det så nærmest ut som man be-
visst slappet av, skjent det tror vi
ikke selværene gjør mot Otta. Høyst
fortjent var det i allfall at Ottas
scoring. Bjørn Dahl var mannen bak
scoringen. Han spilte i fjor for Sel,
men er tilbake i Otta-trøya igjen.

Selværene hadde store problemer
den siste halvtimen. Otta-gutten
spilte nå mer i bredden i angrep,
samtidig som ballen fikk gjøre mere
av arbeidet. Fortjent var det derfor
da Jan Moe scoret det avgjørende
målet kort tid før slutt. Den samme
Moe er en meget nytlig spiller for
Otta. Ellers på laget merket man
seg godt midtstopperspill av Odd
Svelstad og Edvin Haglien. Tore og
Kjell Ødegård forstår mye fotball
og er nytige for laget. Ellers synes
vi mannskapet var noe ujevnt i går,
og det er tydelig at man savner Stei-
nar Øyen på backplassen.

Sel overrasket oss før pause, men
de må spille to slike omganger skal
det bli poengtatt framover. Kåre
Neprud var en solid midtstopper.
Jan Moe så godt på midtbane og
lenge kretene holdt, og framme i
angrepet var Edvin Lindsee og Odd
R. Rusten de to beste.

Dommeren Egil Moen klarte ikke

Otta vant stort i går

Otta vant i går hele 9-3 over et reservespekket Vinstra-lag. Det var ingen tvil om hvem som til slutt ble dagens mann på Otta, nemlig eksilhamringen Jan Moe. Han spilte til sine tider Vinstra-forsvaret trill rundt og plasserte ikke mindre enn fire baller bak Vinstra-keeperen. Pauserresultatet var 4-2.

Fem lag kan vinne årets 4. divisjon i dalen

Fem lag kan vinne årets 4. divisjon i Gudbrandsdalen. Det er et meget interessant poeng foran lørdagens seriestart, for mer åpent har det aldri vært. De siste årene har det stort sett dreid seg om Sel og Vågå. Foran sesongen i fjor snakket alle om at Sel-perioden var over og ut. Men Sel ble kretsmester. En triumf for offensiv fotball, skrev G og LT. Og det er like visst at Sel fortsatt ikke kan avskrives. «Gamlehjemmets har klart å fornye seg såpass at det er framtidsmusikk fortsatt. Og vagværene må man alltid regne med. Men har Ola Halvorsen klart å fornye laget spillemessig? Se, det vil seriestart fortelle oss. Og hvem er så disse oppkomlingene som skal kle vagværer og selværer? Jo, det er iallfall tre av dem. Dovre tok bronsen i fjor, men snakker om edlere metall i år.

Dovringene vil til topps, sier enkelte. Otta snakker høylydt om kretsmesterskap. Dette ~~ebabylaget~~ kan komme til å valse opp med veteranene. Også så spiller de offensiv fotball. Det femte laget man ikke bør kimse av. Kyam. Nils Rossummoen og hans lagkamerater legger skjul på at de venter seg bedre tider igjen. Dermed skulle det også være sagt at man regner Faustad, Fåvang og Vinstra for å komme i hunn-båsen.

Hard åpningsrunde

Kretsen inviterer til hardkost «middag» allerede i åpningen. Otta må reise til Vågå, og er det noe ottaværene liker svært lite,

er det nettopp å spille i Vågå. De liker ikke publikum, påstår det. I allfall har Otta en uhype vrien oppgave foran seg. Den eneste som slipper å sveite lørdag, er lagets oppmann, Jens Glosli. Han har dratt til Syden, og vil i tilfelle sveite av helt andre ting enn av fotball.



Ottas Jan Moe kan skyte Otta til topps i årets 4. divisjon.

Målløst i kjedelig kamp:

Dommertabbe fratok Otta begge poengene i Vågåmo

En stor dommertabbe fratok Otta poengene i lørdagens 4. divisjonspremiere i Vågå. Tidlig i kampen ble en Ottaspiller dyttet i ryggen langt inne i målfeltet til Vågå.

— Du dyttet i ryggen, ropte dommeren til vagværen. Hvoretter han dommer indirekte frispark. Naturligvis skulle det vært straffespark, og ikke skjønner vi hvor dommeren Ola Kamp d.y. har lest at dytting skal lønnes med indirekte frispark. Det ser forøvrig nesten ut til at Kamp har fått for vane å dømme indirekte frispark i si-

tuasjoner hvor det riktige er direkte frispark, eventuelt straffespark. Vi ter også påstå at Otta skulle hatt nok et straffespark litt senere i kampen. En Ottaspiller ble klart felt, dommeren blåste korrekt, men trakk ballen utenfor 16-meteren. Vi satt meget godt plassert akkurat da, og er overbevist om at forseelsen skjedde innenfor 16-meteren. Om ikke dommeren kunne se dette burde linjemannen gjort det, men han var sjeldent på høyden med situasjone.

Vågå heldigst

Vågå kan være mest fornøyd med den måløse kampen. Skulle noen vunnet måttet det blitt Otta, men vi kan godt si oss enig med Vågå-treneren Ola Halvorsen som sa: Ingen burde hatt poeng for slike spill. For det var nemlig meget langt mellom lypunktene

i denne matchen. Første omgang var elendig. Litt bedre ble det etter pause, og spesielt Otta hadde en bra periode midtveis, men angrepsspillet er et sorgelig kapitel for begge lagene.

Fysisk sterke

Det som skilte lagene mest var

fysikken. Vagværene er mer robuste, og Otta-guttene tapte mange dueller mann mot mann. Her ligger Otta-lagets store svakhet, spesielt når spillerne ikke lar ballen gjøre arbeidet og dermed umgår taklinger. I den nevnte gode perioden i andre omgang klarte Otta å spille ballen for

Av LEIF ØYGARDEN

Vågå og Otta spilte 0-0 i årets første seriekamp i 4. divisjon i Vågåmo lørdag ettermiddag. Etter den gode kritikk Årets Ottalag har fått i treningskampene og den formstigning Vågå har hatt i det siste var forventningene til kampen store. Men, la det være sagt med en gang. Det ble en trist og dårlig forestilling. Ingen av lagene fikk til noe av det spilt vi vet de er gode for. Otta hadde nok en del forsøk på riktig fotballspill, men det var noe nervøst og rotete over begge lag. Spillerne band seg og greide på ingen måte og frigjøre seg. De få sjansene som kom, tok lagenes gode keepere seg av.

Den første store sjansen hadde Otta etter 18. minutter etter glipp i Vågå-forsvaret, men Kjell Ødegård skjøt over fra kort hold. I det 38. og 40. minutt kunne Vågå, hvis løperne hadde skutt, laget både ett og to mål, noe de burde ha

gjort. Fra klare scoringsposisjoner greide de å somle de mest opplagte baller inne i Ottas forsvarsfelt.

Andre omgang ble en stor kopi av første med ukoncentrert trangt spill uten at noen av lagene klarte å spille seg noen virkelig store sjanser. Det må nok helt andre ting til skal lagene ha håp om å kjempe i toppen i årets serie, men det er mulig den harde og tøffe Vågå-banen får ta skylden for noe av det dårlige spillet som ble vist.

Foruten lagenes keepere spilte hos Otta Edvind Høglien og Odd Svelstad godt stopperspill, mens Arnulf Berge og Knut Kristiansen må få godkjent karakter på Vågå-laget.

Om kampens dommer, Ola Kamp d.y. fra Kvam, er det å si at han hadde mange merkelige avgjørelser, særlig var det tilfellet i første omgang, noe som delvis gikk ut over begge lag.

Rundt 500 tilskuere som hadde håpet på god fotball, gikk skuffet hjem i den fine vårkilden.

I Vågå:
Terje Lisødegård

tere, og dermed ble vagværfølte løpende imellom.

Otta er et godt lag helt fra perlassen til og med midtbla men angrepet var ikke godt dag. Det var sjeldent folk fram til å avslutte angrepene, og fantes ikke tyngde bak framten. Kjell Ødegård holdt oppvisning en stund etter på inntil han ble skadet og bare ta det «piano». Vi synes øvrig at fellingen som forårsaks hans skade burde vært bebo med gult kort. Ikke engang spark fikk han.

Vågå har også sin styrke bakre rekker. Angrepet lå var mildt sagt tannløst, og noen få ganger var Otta-keepet truet, forøvrig det samme gjaldt Vågå-keeperen. Med tannløse angrep kan det ikke mål. Årets Vågålag er svært de vi har sett de siste to årene. Det har desverre blitt mer s og løp også der i gården.

På Ottas lag brillerte midtperne Odd Svelstad og E. Høglien stort. Positive el. Tore og Kjell Ødegård.

Vågå hadde en klar ener i Kristiansen, som slet godt ønsket å skape noe. Ellers var ikke mange lypunkter.

Dommeren Ola Kamp Kvam, var svak.

Otta burde ikke gitt fra seg poeng mot Kvam



Valsetakt og kamp om ballen på Otta-gresset i går, der hjemmelaget og Kvam delte poengene.

Både Kvam og Otta stiler høyt i år, og sluttresultatet da de to lagene møttes til dyst i Øya sondag, ble da som seg hør og bør uavgjort. 2-2 ble det, og det må først og fremst kvamværene prise seg lykkelige over. Otta ledet lenge 2-0, og bare i en periode i begynnelsen av 2. omgang var kvamværene på talefot med hjemmelaget.

Otta var klart best for sidebytte, og bare sju minutter etter avspark var det klart for 1-0. Kjell Ødegård scoret lett etter at Kvams keeper mistet et løst frispark fra broder Tore. Kjell Ødegård noterte seg også for mål nummer to midtveis i omgangen. Jan Moe ble «delt» inne i Kvams forsvarsfelt, og straffesparket satte Kjell sikkert i mål. Dette skulle aldri vært straffe. Jan Moe var minst tre meter foran nærmeste motspiller da han snublet i sine egne

ben, men et elegant svalestup ble altså belønnet med straffespark. Vi satt helt på linje, og Jan var faktisk ikke i nærheten av Kvamspilleren. En real dommertabbe, men til dommerens unnskyldning bør det sies at slik filming nærmest er Jan Moes spesialitet.

Like før sidebytte reduserte Kvam til 1-2 ved Svein Brendstuen. Han satte bredsiden til et pent innlegg fra Age Bergum. Dette skulle vise seg å bli en psykologisk viktig scoring. Bare to minutter ut i 2. omgang utlignet Age Bergum til 2-2 etter et flott soloraid, og i den påfølgende perioden kunne Kvam lett gått opp i ledelsen.

Otta red imidlertid stormen av, og mot slutten av kampen burde hjemmelaget avgjort kampen til sin fordel. To ganger snuait ballen i treverket, og da var det den reddeste

englevakt rundt Kvamburet. Først headet Jan Moe knallhardt i stolpen etter at Kjell Ødegård hadde driblet av alt som fantes av motstandere og like etter skjot den samme Kjell et lurt skudd fra spiss vinkel som slo i stolperota og ut.

Otta burde aldri gitt fra seg initiativet på stillingen 2-0, men det var likevel stor fremgang fra den bedravelige Vågå-kampen forrige helg. Kjell Ødegård var vertenes klart beste spiller. Kjell hadde et par fintes og dragninger i superklassen og han skal det bli vanskelig å stoppe utover sommeren. Jan Moe ligger ikke langt etter, men han kan med fordel gjøre litt mer på egenhånd. Sverre Enger og Steinar Øyen gjorde et solid inntrykk før pause.

Kvam spiller enklere og mer primitiv fotball. De robuste kvamværene sier aldri nei takk til en

knallhard takling og det kan ofte være en verdifull egenskap. Best på det gjestende lag var Håkon Sveen. Age Bergum vokste stort som fotballspiller etter den fine utligningen tidlig i 2. omgang.

Dommer Ola Johan Randen Faukstad, dømte ikke feilfritt, men får likevel godkjent karakter.
ERIK.

Selværene mot nytt KM? Otta ble beseiret 3-1

To poeng etter tre serieomganger står nok ikke akkurat i stil med Ottas ambisjoner i serien. Det startet slik for Otta på Sel lørdag. Da Otta-guttenes gikk inn i garderoben etter oppvarmingen, gled høyre backen Arne Aasmundstad på trappa og fikk ryggsakade. På fem minutters varsel måtte junioren, Ove Grotheim, steppa inn som reserve. Så starter kampen. Sekundviseren på klokka hadde ikke gått rundt en gang, før Erling Nordfjærden i Ottaburet fikk sparket av to finger i en nærmøn. I situasjonene som gikk forut dømte Tor Vollen straf-

fespark. Reservekeeperen, Pål Sletten måtte åpne med å plukke ut Kåre Nepruds rutinemønster straffespark fra nettmaskene.

Selværene innrettet seg etter denne fine starten og det var egentlig ingen tvil lenger, selv om Otta hadde ballen mest og spilte den mye mellom seg, så er det fortsatt ikke kommet målstenger midt på banen. Og Otta-gutten hadde bare en reell målsjanse som ikke ga uttelling. Det var da Kjell Ødegård skjøt utenfor etter en corner i første omgang.

Første omgang var 25 minutter gammel da det ble 2-0. Rolf Holen lep fra Ottas forsvar og ordnet det målet. Men, dommer Tor Vollen, det var offside, minst to meter.

Fem minutter senere nettet kjøpmann Holen nok en gang. Nå var han ikke offside, men dommeren ville sannsynlig gjøre god igjen en fra før og annulerede dette.

All spenninng forsvant 10 minutter ut i andre omgang. Målet var signert Terje Nilstad. Det var ingen tilfeldighet for den lyshårete lettvekten var hele kampen et stort aktivum i rekken. Otta reduserte et kvarter før slutt. Rolf Ødegård la et frispark fra ute på siden, Edvin Høglund stakk rutinert fram og sjenerete Sel-keeperen såpass at det ble mål av det.

Vi spår i overfall ikke noen avslutning på «feljetongen». Sel etter denne kampen, ikke noe dekklag er så fornøyt i alle situasjoner som Kåre Neprud og co.

Den uortodokse, men rett på sak angriperen, Grim Arnes, er for god til å sitte på Sels reservebenk, i hvertfall når idlet for tre år siden. Rolf-Arne Dahl er helt utenfor.

Otta har mer bruk for rutinerte Edvin Høglund framme i angrep enn på en midtstopperplass, som han ikke finner seg til rette på. Framtredende spillere: Rolf Holen og Kåre Neprud hos Sel. Torbjørn Svelstad var bånn før pause, men absolutt topp på sideback-plass etter.

Otta hadde banens store ener Steinar Øyen. Ellers pluss til Pål Sletten, Jan Soltvedt og Kjell Ødegård.

Dommene Tor Vollen, Faukstad, var slettet ikke på hoyde.

Hans

Sel i siget slo Otta 3-1

Sel vant fortjent 3-1 over Otta i en seriekamp på Sels bane lørdag, og det er tydelig at fjorårets serievinner nå er kommet i siget. Otta har store problemer med angrepet om dagen og fotballformann Grotheim i Otta IL, sier til Dagningen at løperne er for ineffektive. De klarer ikke å lage mål, og det er mulig vi må stoppe litt på laget foran neste seriekamp, sier Grotheim.

Ett annet problem for Otta er at keeperen Erling Nordfjærden ble skadet allerede etter to minutters spill av. Sel-kampanen og måtte kjøres til lege med skadet finger. Det er tvilsomt om han kan spille før ferien.

Sel kjørte hardt ut allerede fra første minutt mot Otta lørdag, og

bare to min. ut i kampen ble Sel tilkjent straffe. Terje Nilstad ble tacket og Kåre Neprud nettet sikkert. Otta hadde nok et knepent overtak på spillet, men Sel kom fort og hardt fram og gikk gjennom et noe dårlig Ottas forsvar. Etter 25 minutter satte Rolf Holen ballen i Ottas nettmasker og 2-0.

Sel kom sterkt i andre omgang og etter ti minutter kunne Rolf Holen legge på til 3-0. Rolf Holen spilte for øvrig en meget bra kamp. Spillet gevnet seg ut og etter ca. 30 minutters spill fikk Otta frispark utenfor 16-meteren. Kjell Ødegård satte ballen pent i mål og fastsatte resultatet til 3-1 for Sel.



Kritisk i Sel-forsvaret, men mannsterke selværer avverger den farlige altunseksen etter et frispark.

Photomune

Det endte godt, men:

Ottas lettvektere nesten tatt av vinden i Øya

Ottas lettvektere ble nesten tatt av vinden i kampen mot Fåvang i Øya mandag, men de krevdet seg fast og kom sterkt tilbake.

Det så ikke bra ut for hjemmelaget da Fåvang, til tross for en nærmest kompakt mur av motvind, gikk opp i ledelsen midtveis i første omgang. Jon Krekke gikk solo helt fra midtbanen, sprintet fra midtstopper Odd Svelstad og dund-

ret ballen opp i nettaket utgjart for Pål Sletten i Ottaburet. Akkurat da var det fortvilelse å lese i de unge Ottaguttenes ansikter.

Men vertene samlet seg mestring, og i en femminutters periode mot slutten av omgangen ble kampen avgjort. Først puttet Jan Moe ballen innål fra kort hold etter corner fra Kjell Ødegård, og like etter headet Steinar Øyen inn ledersmålet etter nok en corner fra Kjell Ødegård.

I andre halvdal scoret Ottas ytterligere to ganger, og dermed var det duket for årets første seriemøter til hjemmelaget. Kjell Ødegård signerte 3-1 og umiddelbart før full tid fastsattet Hans Kristian Berud sluttresultatet til 4-1. Berud, som meldte overgang fra nabovalen Sel sist vinter, kom inn som reserve et kvarter før slutt og viste at skuddbenet ikke var helt død.

Ottas lettvektere leverte ingen stor kamp, men det er fasong over laget, og den klare seieren var ikke et mål for stor. Klar ener denne gang var midtstopper Edvin Høghen. Han har ikke vært helt ste i det defensive arbeidet tidligere i år, men manda slo han til for fullt. På midtbanen var Steinar Øyen en klar ener helt til han måtte forlate banen etter et hardt sammenstøt med Jon Krekke et stykke ut i andre omgang. Det var tennene som fikk et ublidt møte med Fåvangs hodeskalle, men Steinar er tannlegestudent til daglig, så den saken skulle vel være i de beste hender.

I angrepet er det ikke mulig å komme utenom Kjell Ødegård. Han har spilt langt bedre før, men viste nok en gang at han er et talent utenom det vanlige.

For gjestene måtte banen i Øye fortone seg som det rene Wembley. Øya er bortimot dobbelt så stor som Fåvangsgenes trange



Fåvangs keeper bommer på ballen og Jan Moe står og avventer situasjonen. Ballen kom ned på Jans ben og han var ikke sen om å ekspedere den videre i nettet.

hjemmebane, og det var tydelig at de ikke var fortrolige med så stor turnlepplass.

Hos Fåvang la vi mest merke til Gudmund Bakken. Han var tilbake i forsvarset etter en gjesteoppdren på vingen og viste en gang for alle at det er i de bakre rekker han hører hjemme. Dag Anderson spilte sin første kamp for året og var like dribleglad og hissig som før. Belonningen ble gult kort, og de kan det fort bli

fier av om han ikke mener sine uttalelser en smile.

Dommer Ola Kamp Kvam, hadde nok akkurat gjestene satt pris på at banen var vært noe mindre. I følgende gang domte han upåklagelig etter hvilken rakknet det fulls. Da var det ikke mye igjen positive takter fra første h

Otta fikk tilbake selvtilitten:

Vant 4–1 over Fåvang

4. div i Gudbrandsdal

Faukstad—Sel	0—0
Kvam—Vigs	1—0
Otta—Fåvang	4—1
Dønne—Vinstra	1—2

Kvam	4 2 1 0	7—3	7
Sel	4 2 0 0	12—4	6
Otta	4 1 2 1	6—6	4
Vigs	4 1 2 1	4—4	4
Dønne	4 1 2 1	7—8	4
Fåvang	4 1 1 2	6—9	2
Faukstad	4 0 2 2	2—4	2
Vinstra	4 1 0 2	6—12	2

Nå jubler Otta's fotballslag. Jens Glosli igjen. Den selvtilitten som begynte å rukne litt etter nederlaget før Sel forrige helg, begynner nå å komme tilbake. Det var absolutt opp-høyende takter ottaværene viste da de drøt noe vesentlig bedre enn sendte Fåvang hjem med 1-4 tap i gk. Særlig i motvind etter pause lagen av teknisk gode Otta-guttene delvis ressursprøvning i riktig fotballspill. Otta presset også før pause, men

det ble Fåvang som scoret først. Jan Krekke fulgte på et langt gammelt da Kjell Ødegård avsluttet en sydlig fire-trekks kombinasjon. En liten spesiell begivenhet før Kjell også scoret med høyre-beinet. Det er det sjeldent han gjør. Hans Kristian Harald fastsatte sluttresultatet til 4-1. Han kom næsten direkte fra innbytterbenken og nettet.

Dommer Ola Kamp d.y., Kvam og han dømte stort sett til alle høredret.

Tildels brukbar fotball, men målløst på Vinstra

Hverken Otta eller Vinstra klarte å finne veien til seierskasse i Kjøs sanddag, men tro ikke derfor at det var trist og kjedelig fotball som ble presentert. Innsatsen var på napp fra første til siste sekund, og kampen ble på langt nær et typisk 0-0-oppkjør. Begge lag lå vekt på passningspill og teknikken, og vi fikk se en virkelig formayelig kamp, selv om alttså ingen av lagene klarte å sette prikkene over i en med en feilaktig flott scoring.

Begge lag er i skitt poengned. Otta for å henge med i telen, og Vinstra for å redde seg unna nedrykning, men hjemmelaget har avgjort sterst grunn til å være fornøyd med poengdelingen. Otta hadde nemlig ballen i størstedelen av kampen, og de må først og fremst takke sin egen uønskelighet foran mål for at de ikke klarte å høre med seg begge poengene hjem til norddalen.

Vinstra var ikke til å kjenne igjen fra de første seriekampene. Bjørne Slapgard ble trakket ned som midtstopper før kampen mot Kvam for to uker siden, og etter det har Vinstra bare blitt bedre og bedre.

Slapgard skapte den nødvendige roen og sikkerheten som forsvarer så snart hadde manglet tidligere, og denne roen har id forplastet seg i resten av laget. Nå var de mer enn heldig som berget det ene poenget i søndagens oppgjør, men kampen var likevel et solid skritt i riktig retning.

Best på hjemmekampet var keeper Steinar Løkken. Han hadde et par utrusninger av meget godt nivå og skal ha en stor del av æren for at verden klarte å holde nullen. Fremover på banen la vi mest merke til midtbanespilleren Bjørn Eriksen, men også Gunnar Pedersen på vingen gjorde mye smapent.

Otta er blitt et ineffektivt lag. Rent fotballteknikken det ingen som kan male seg med ottaværene, men hva hjelper det når de ikke klarer å gjøre det som er viktigst i fotballspill — så score mål. For en neutral tilskuer er det siltid morsomt å se på Ottas lettente teknikere, men de gjør veien til mål uendelig lang og kronglete. Den som synes aller mest i så henseende er Kjell Ødegård. Drible og finne kan han, men det er sjeldent utbyttet står i forhold til alt arbeidet han logger ned i løpet av en kamp. Ottas og banens klart beste spiller

var Tore Ødegård. Han var overallt på basen og leverte sin dussidste beste kamp før året. Odd Svelestad, forsvarer og Sverre Enges på midtbanen fikk også godkjent karakter.

Dommer Ola Johan Randen, Faukstad, var ikke helt holdig i sine avgjørelser, men direkte støt var han ikke.

Erik.

Vinstra mest fornøyd etter målløs Kojakamp

— Vi har gitt opp håpet om å få noe kretsmeisterskap, vi klarer da ikke å score mål, sa Ottas fotballslag Jens Glosli etter kampen mot Vinstra lørdag. Vi er enige med den gode Jens. Det utdeles ikke poeng fra stilkaraker i en fotballserie og det står ikke mål midt på banen. Spillemessig lå Otta-guttene over Kojak og hjemmelaget har så absolutt mest grunn til å være fornøyd med poengdelingen. Når det er sagt, skal det også nevnes at det andre Vinstra-forsvaret inngå stor tillit og avviste de få forsøkene på gjennomspill som kom fra Ottas side. De gangene ballen

kom forbi den fornuftige Vinstrasweeperen, Bjørne Slapgard, var Steinar Løkken i målet som en levende vegg, og nettopp Steinar er en viktig brikke på Vinstra. Nå er han i form og det betyr mye. Bare en gang i går var han utsplitt og det var da Tore Ødegård skyttet i stoppen i første omgang.

Før Vinstra ser det nå ut til at tidevannet har snudd. Det er fornuft og fotballforståelse i rekken. Trener, Harald Madhus, skal ha ros for å kunne presse maksimum ut av spillerstallen. Foruten de alt nevnte, vil vi i gårdsdagens kamp gi ros til høyrebacken Bjørn Juliussen og like-

dan til midtbanespilleren Skjalg Wigstrand.

Otta bør tenke alvorlig på å sette Edvin Høgløien fram i angrep. Det tror vi vil lønne seg. Edvin har snart i en mannsalder bevist at han vet hvor målstengene står og i form er han. Traditionelt sett var Kjell Ødegård best hos Otta også i går. Jan Solseth på midtbanen og Arne Asmundstad i forsvar skal også ha ros.

Dommer Ola Johan Randen, Faukstad, hadde alt under kontroll, selv om retningen for enkelte frispark var tvilsom.

Poengdeling mellom uavgjortspesialistene

Både Otta og Faukstad hadde tre uavgjorte kamper før de møtes i Øya i går. Derfor var det

ingen sensasjon at de dette poengene og det i en kamp som langt fra å gå over i historien som noen minneverdi forestilling. Det var imidlertid et unnskyldende moment. Det var varmen, den var drepende.

Hjemmepublikumet var spent på hva omombleringen i Ottarekkene ville føre til. Høglien var nemlig kjært fram på sin gamle plass i Isperrekken, mens Jan Moe spilte høyre back og Tore Ødegård midtstopper.

Vi savnet såvel Steinar Øyen som Arne Asmundstad og Bjarne Johanson. Særlig Steinar var sart savnet. Vi våger den påstanden at tross for at Edvind Høglien var handikapet av omgangssyke, så var det en helt annen sting over Otta-angrepet enn vi har sett tidligere i sesongen.

Lagledelsens trekk med å skifte han ut et kvarter ut i annen omgang, var for hurt til at vi forsto noe av det. Alt i alt var ikke omombleringen noen svekkelse, men Tore Ødegård er kanskje ikke sterk nok hodespiller til å være i midtfersvaret.

Det som skjedde i Øya var stort sett at lagene fikk hvert sitt mål

og det på billigsalg.

Kjell Ødegård sendte ived en ball fra 30 meter og skrå vinkel. Den havnet i nettet og en ellers god Faukstad-keeper Odd Krokhauge, bry med tanke på nattessvnen glemme den episoden hurtigst mulig. Dette skjedde midt i første omgang. Midt i annen omgang kvitterte Faukstad. Etter å ha klart opp en situasjon, begynte Tore Ødegård å gå på tværs foran mål. Da han skulle utføre det befriende sparket, falt han likestødt og vi hadde nesten sagt selvliggjelig var Gunnar Bilben der og utnyttet situasjonen.

Kaldt og rolig satte han ballen til side for Pål Slett.

Mellan disse scoringene var det mye stillingskrig. Otta hadde ballen mest før pause. Etterpå var fordelingen lik. Skal noen spiller ha blomster, må det tradisjonelt bli Arne Randen og Arne Sæther hos Faukstad, Odd Sveistad og Sverre Enger hos Otta. Ola Kamp d.y. dømte bra. Dog lukket det straffesparket da Faukstad-keeperen tok en Ottaspiller i stedet for ballen etter et innlegg på slutten av kampen. Nyttale linjemenn måtte ikke. Det uvesenet blir en tydeligvis aldri kvitt.

Ottas fjerde uavgjorte kamp, 1–1 mot Faukstad

— Vi klarer ikke å score mål, i allfall står ikke utbyttet i forhold til spillet, sukket oppmannen på Otta. Jens Glosli etter 1–1 kampen mot Faukstad i går middag. Otta manglet dessuten fire-fem av sine faste spillere, og løperen Jan Moe debuterte som backspiller, hvor han forøvrig klarte seg bra.

Kampen i går var Ottas fjerde uavgjorte på seks kamper, og det er klart at dette ikke gir topplass i serien. Otta spiller god fotball ute på banen, men foran mål er det blottet for oppfinsomhet.

Faukstad er heller ikke av de mest målsugne lagene vi kjenner. Forsvaret derimot står for en støyt, og det er typisk at midtstopperne Arne Randen og Edmund Kleiven var best også i går.

Otta tok ledelsen i første omgang ved Kjell Ødegård, men Faukstad kom ajour midtveis i andre omgang. Gunnar Bilben var sistemann på ballen.

Spillemessig leverte Otta sitt beste den første halvdelen av første omgang, mens siste halvdelen av kampen var jevn. Faukstad

hadde best kondisjon av de to lagene, noe som må forklares med Ottas mange reserver. Kampen ellers var preget av få skudd, og resultatet må sies å være rettferdig. Tore Ødegård var Ottas bestemann.

Ola Kamp d.y., Kvam dømte.



Edvin Høglien var farlig fram på enkelte ganger.

Kjell Ødegård med fin scoring og Otta seiret

Otta fortjente begge poengene i serieoppgjøret mot Dovre på Slåvik i går. Otta-guttene kjempet bedre og hadde de fleste og beste sjansene. 1-0 kom seieren til å lyde på, da Kjell Ødegård scoret midtveis i annen omgang på et kjempegodt skudd.

Det første kvarteret av kampen skjedde det svært lite. Begge lagene forsøkte å spille seg til sjanser, men de ble stoppet av forsvarskjedene. Etterhvert som første omgang skred fram, fikk gjestene et overtag i banespillet, og det var oftere farlig foran Jostein Groven enn foran Otta-målet. Omgangen ebbet imidlertid ut med 0-0.

Otta åpnet absolutt best i annen

omgang, og laget spilte seg til mange sjanser. Man kjørte imidlertid litt ensidig fram på høyresiden, og man sulteforet dermed en så sterk spiller som Jan Moe. Med litt mer variasjon kunne Otta-angrepene lett blitt farligere.

Kjell Ødegårds scoring var riktig en perle. Han fintet vekk Lars Storhaug i Dovre-forsvaret, trådte til med vensterbenet, og ballen suste inn like ved stolpen. Jostein Groven hadde ingen sjanse til å avverge. Like etter hadde Otta store muligheter til å øke, med Edvin Høgliens heading gikk rett på keeper.

I sluttminuttene trakk Otta i forsvar, og det oppsto dermed farlige muligheter for Dovre, men Otta

klarte å ri stormen av og sikret seg sin andre seier i årets serie.

På hjemmelaget spilte Jostein Groven bra i mål. Lars Storhaug var best i forsvaret. I angrepet var Ingvar Bakken den farligste da han kom inn i annen omgang. Han kom inn for Steinar Moldal som ble skadet like før pause. Til da hadde han spilt meget bra.

Ottas beste i angrep var utvilsomt Kjell Ødegård. På midtbanen jobbet Jan Sotvedt meget bra, og i de bakre rekrene var sweeperen Odd Svelstad god.

Olaf Sagdal, Sel, delte ut to gule kort, ett til Kjell Moen, Dovre og ett til Kjell Ødegård. Vi synes Sagdalens klarte seg meget bra.

Arild.

Meget god laginnsats - og Otta nedkjempet Dovre

Efter søndagens 1-0 seier over Dovre, scoring ved Kjell Ødegård, har Otta instaft 3. plassen på tabellen etter Kvam og Sel. Det er tydelig at Otta-gutene vil ha et ord med i laget når medaljene skal deles ut utpå høstpartien en gang.

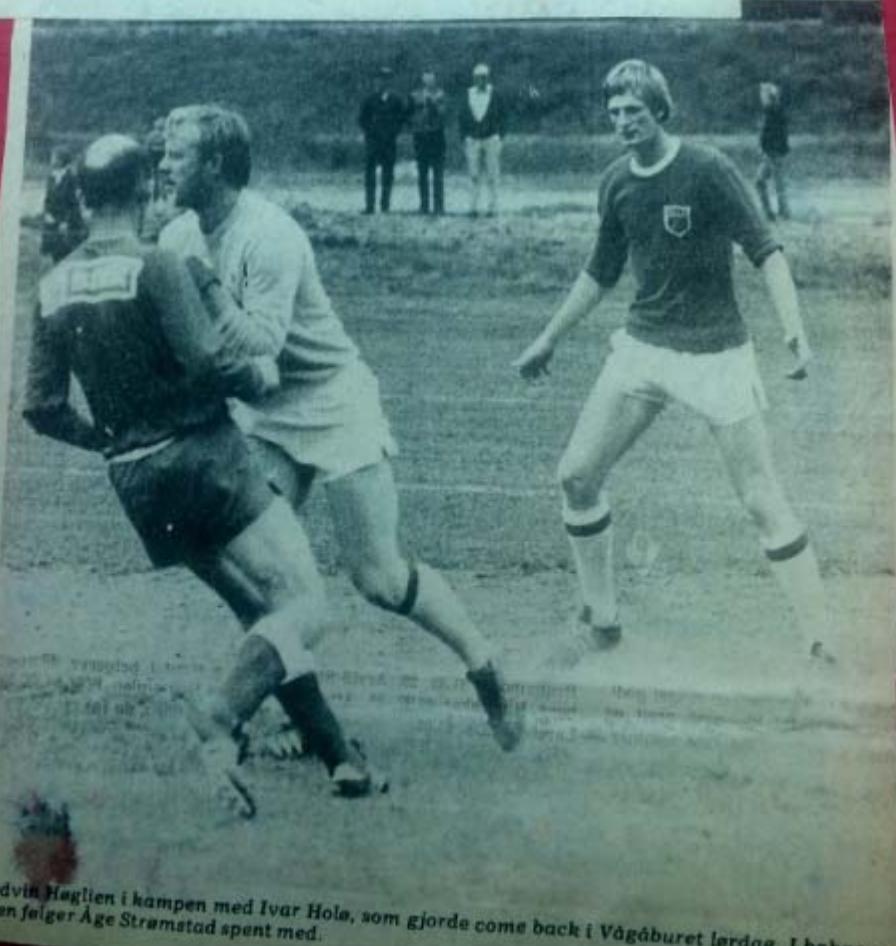
Det var et kjempende og innsatsstiftt. Otta-mannskap som møtte Dovre i deres egen hule i år. Laginnsatsen var satt i hevetet denne gang. Samtlige spillere kjempet så det var en tryd, og alle skal æres for denne seieren.

Otta hadde de fleste og farligste målsjansene, seieren må sies å være godt fortjent. Dovre hadde også sine tilbud, men ikke sa

mange som gårsdagens motstander. Det var litt for lite sting og brodd i Dovrelaget denne gang, spesielt framme i angrepet.

God dommer i en ganske underholdende og relativt velspilt kamp var Olaf Sagdalens, Sel.

Vågås største tap på mange år:



Edvin Haglen i kampen med Ivar Hole, som gjorde come back i Vågåburet lørdag. I bakgrunnen følger Åge Strømstad spent med.

Høstens vakreste eventyr for Otta ga 5-1 seier

Fotballasen kan bli årets vakreste eventyr for Otta.

Maken til start som den Kjell Ødegård og Co. presterte på eget grønt gress lørdag skal man lete lenge etter. Ikke rart at Jens Glosli smilte bredt lørdag kveld. 5-1 over Vågå er sannsynlig ikke dagligkost, og det er flere år siden Vågå har tapt så mye i en seriekamp. Og en ting er helt klart: Otta aspirerer meget sterkt til årets KM-slell. I fjor spilte laget i 5. divisjon, i år ligg i 4. Jo, det er framskritt!

i det unge mannskapet, iblandet med veteraner som Edwin Haglien og Odd Svelstad.

Litt malurt i begger kan gjøre seg i all viraken: Seieren var for stor, men bevares så velfortjent. Vagværene ble fullstendig overrumplet. De gikk fortsatt rundt og trodde at Ottaguttene var lett mat fysisk sett. Men hva får man se? Jo, ung gutter som smeller til i taklinger og ikke viser noen respekt for rutine og kraft, som vagværene har mye av.

Nervøs til unna

— Jeg har aldri vært så nervøs før en fotballkamp. Kjell Ødegård er den verste jeg spiller mot.

Det var Vågåsvennen Arnulf Berge som sa dette før matchen lørdag. Og han redsel var berettiget. Ungherr Ødegård med fernavnet Kjell

valset rundt med rutinerte vagværer og sørget for tre av målene! Veteranen Edwin Haglien sto for de to andre, og det er sikkert riktig at

han har kommet fram i angrepet igjen etter en gjestespilletreden som midtstopper. Der har nå Steinar Øyen overtatt, og han var meget god lørdag. Men lagets bestemann var nok keeper Erling Nordfjæren. Tre ganger sværet han mål i kamp med vagværer som hadde kummet seg inn.

Ivar Hole hadde come back i Vågåburet lørdag, og den 30 år gamle keeperkjempen fikk en tuff dag. Men han kunne lite utrette. En del betyddet det for Vågå at Ove Korsgåden måtte stå over etter en skade. Hans Sandviksen tok hans plass.

Om utviklingen av kampen er det å si at Otta forte an i første omgang og ledet 3-0 ved pause etter nærmest 100 prosent utstilling på sine sjanser. Etter pause var det jevnere, men det forbundet ikke at hjemmelaget gikk opp til 5-0, før Erik Kvam reduserte. Vågå ble snytt for et straffespark på stillingen 2-0. Knut Kristiansen var helt igjenom og skulle skyte da han ble felt. Bare dommer Tor Vollen mente falliet var «naturlig». Den samme Vollen



Suksesstreneren på
Arvid Vårhus.

hadde også andre merkelige reiser, eller mangel på av

Det er oppslagt at dersom fortsetter slik blir laget mulig å tukte. Det er mer i hele laget nå og frykten i taklingene er borte.

OTTA I STORFORM:

Nedsablet Vågå 5-1

Ota sendte Vågå hjem med et 1-4 tap i høstpremieren på Øya Stadion lørdag ettermiddag. Ota dominerte kampen fra start til slutt, og de som hadde funnet veien til Øya lørdag, har vel kanskje aldri sett et så godt Ottalag.

Efter 16 minutters spil gikk Kjell Ødegård gjennom et stillende Vågå-forsvar og laget kampens første mål. Vågå hadde bare et par minutter senere et farlig angrep, men desverre før vagværene lyktes det ikke å score. Ota lå fortsatt på offensiven, og i det 30. minut-

kum et meget fint innlegg fra Øyvind Jærgensen som Kjell Ødegård bare kunne sette hodet til og dermed 2-0 til hjemmelaget. Ota presset fortsatt, men i det 40. minutt lå Ota-målet åpen, men en Vågå-spiller klarte å sette ballen tilside før det åpne buret. To minutter senere skjøt Kjell Ødegård i sinspen, og returnerte Edwin Haglien i mål.

Efter pause klarte Vågå å komme mer med i spillet, men dette forhindret ikke Ota i å legge på til 4-0 ved Edwin Haglien.

Vågå hadde også mange farlige sjanser i løpet av 2. halvdel, men

ballen ville ikke inn til trous for åpent mål ved et par anledninger.

I det 39. minutt kom Ota's femte og siste scoring ved Kjell Ødegård, som sammen med bror Tore, Edwin Haglien og Steinar Øyen leverte en meget god kamp.

I kampens siste minutt sto Vågå-spillerne og «dundret» mot Ota-målet, og til slutt lyktes det Berge å få ballen over målstrekken.

Dommer var Tor Vollen, Faustad.
K.E.U.



Odd Brendstuen fikk mange slike situasjoner som på bildet å rydde opp i lørdag.

Stor dramatikk da Otta spilte 1-1 mot kvamværene

Otta presset sterkt i annen omgang

Hartt spilt, stor dramatikk i sluttminuttene og poengdeling var fasten etter det meget underholdende oppgjøret mellom Kvam og Otta på Kvam lørdag. Til tross for en meget våt bane, kiserte lagene å få til brukbart spill. Og det var klart hjemmelaget som hadde farten i første del av kampen.

Det var da også fortjent da laget scoret tre minutter før pause ved Åge Bergum. Spillet forut for scoringen var meget godt. I denne omgangen var det svært lite gjestene fikk til. Bjarne Sanden og Nils Rassummoen som midtforsvarere hadde små vanskeligheter.

Ettre hvilken ble det imidlertid fart Otta-guttene. Laget spilte seg til en øye store sjanser etter den andre. I det hele tatt var Kvamsvaret på gungende grunn mange ganger. Hadde de ikke hatt en finnende keeper i Odd Brendstuen,

ville det blitt klar Otta-seier. Så markert var nemlig Otta-overtalet. Utigringen kom da det gjenstod fem minutter. Jan Moe ble plutselig stående alene foran Odd Brendstuen og hans knallhårde skudd i nettaket hadde Odd Brendstuen sjansen til å avverge.

Vi tar påstå at hjemmelaget var heldige denne gang. Hvis Otta hadde fått uttelling på de mange sjanser, kunne det lett blitt som forrige helg, da Otta vant 5-1 over Vågå.

En ting her imidlertid Otta merke seg: Man leper ikke ut på banen fra benken ved en scoring og omfavner spillerne. Det får man gjøre etter kampen. Det ble meget dramatisk i sluttminuttene der Kvamværene mistet at en av Otta-medlemmene spyttet Svein Brendstuen i ansiktet.

I det hele tatt var ikke disse sluttminuttene særlig hyggelige. Kvamværene ble sinte for de mente det var offside ved scoringen til Otta.

På hjemmelaget har vi nevnt keeperen. Han spilte glimrende. Også Rassummoen og Sanden spilte bra sammen Ola Kroibø på midtbanken.

Angrepet var imidlertid ikke særlig med i annen omgang.

Hos Otta var Kjell Ødegård og Tore Ødegård drivende i det offensi-

ve spillet. I forsvaret var Odd Sverstad sikker og god.

Dommer, Paul Pladsen, drev middels.

Fart, spenning, dramatikk og poengdeling på Kvam

— Det ble fart, spenning og dramatikk for alle pengene på Kvam'sbane.

Lørdag ettermiddag der dalens in presumtivt beste lag i øyeblikket, Kvam og Otta, tørtet sammen. Et voldsomt tordenvær med påfølgende kraftig regnvær i første omgang unsuliggjorde alle forsøk på å spille god fotball, men spennende ble i alle fall kampen.

I første omgang var det Kvam som slo an tonen, og laget kunne da også gå til hvilen med en 1-0 ledelse etter scoring av Age Bergum. Otta hadde også sine sjanser i løpet av de første 45 minuttene, men det var rettferdig tross alt med Kvam-ledelsen ved休.

Et pause var det imidlertid Otta som tok over dirigentstokken. Laget presset Kvamvarene over på defensiven og det var fullt fortjent da Jan Moe satte inn utlikningsmålet. Otta hadde i løpet av siste omgang bortimot 20 cornere, og det var et under at det ikke ble mål ved en eller flere av de situasjonene som oppsto etter cornerne.

Etter lørdagens kamp ligger Kvam fremdeles på toppen av tabellen, men intet er avgjort når

det gjelder avdelingsmesterskapet.

La oss imidlertid få lov til å fremkaste den påstanden at Otta er det av lagene som spiller den beste fotballen. De har et ungt mannskap med umisk av en tre-

bre spillere, og i laget finnes det mange fine emner å bygge videre på.

I lørdagens match var det i grunnen ingen av de 22 aktige som framhevet seg spesielt.

Samtlige kjempet meget friskt. Det var fullsitt i tribunene.

Ondag 7.9. — 1600. Blakkuere fulgte det spennende oppgjøret som ble dømt av Paul Pausen, Pauskstad.

Endelig lyktes Otta Sel sendt hjem med

1-3

Endelig lyktes det Otta å slå sin erkefiende Sel for første gang på tolv år. Hele 1-3 tap måtte Sel dra hjem fra Øya stadion med.

Sel hadde det meste av banespillet de første minuttene og alt etter seks minutter scoret Sels veteran Edvin Lindsæp på en returball etter stangskudd. Det vist seg at hjemmelaget ikke hadde kommet i siget. Tre minutter etter ulliknet Kjell Ødegård for Otta.

Hjemmelaget fortsatte å presse og hadde mange farlige sjanser. Ballen ville imidlertid ikke inn før i det 42. minutt da Jan Moe laget 2-1. Dette ble også pauseresultatet.

Etter pause ble spillet mere nervøst og ingen av lagene klarte

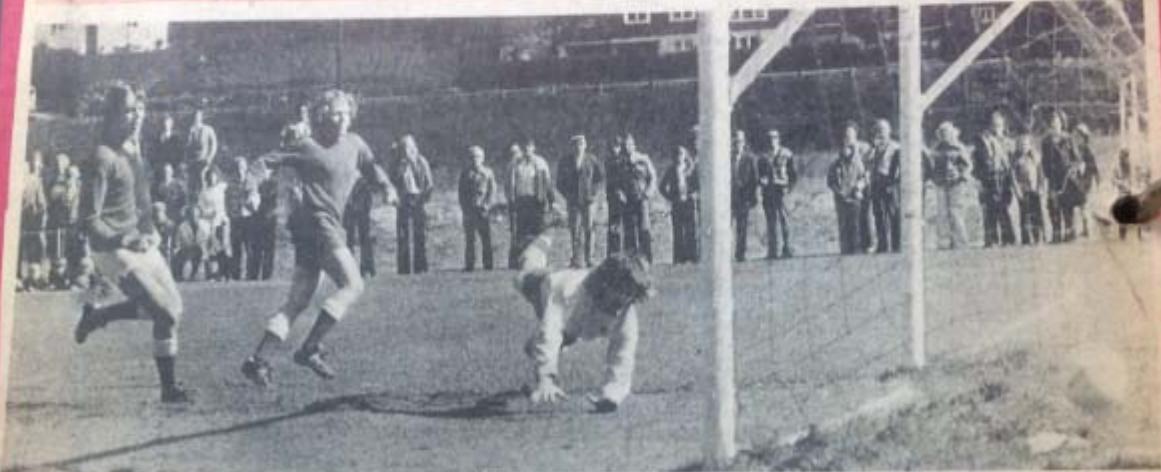
å levere det helt store. Sel fikk bedre tak på banespillet og hadde et overtak i denne omgangen. Det hjalp lite da det var Otta som greide å score. Jan Moe smilte til med godfoten igjen i det 62. minutt og Otta kunne notere 3-1 seier over fjordreets seriemestre, Sel.

Jan Moe og Kjell Ødegård må få betegnelsen banens beste spillere i søndagens 4. divisjonsoppgjør i Øya. De spilte begge meget pen fotball og var uhype farlige foran selvhærenes mål.

Bra dommer var Ola Kamp d.y., fra Kvam.

Historisk seier i Øia:

Otta - dalens beste lag på 10 år, slo Sel 3-1



Otta utlikner til 1-1. Kjell Ødegård (i midten) har skutt forbi Kjell Grothe. Magne Neprud kommer for sent.

For første gang på 13 år klarte Otta å slå Sel i en seriekamp. Og det ble gjort på en meget overbevisende måte i Øia i går middag. Vi neiter ikke med å hevde at det spillet Otta presterer i går, er det beste vi har sett de siste ti årene i Gudbrandsdalen! Vi ble rett og slett kraftig imponert over Jens Glosli's gutter. Det var plan og mening, bevegelse og vilje i hele laget, og selværene trenger ikke

være skamfulle over å tape for et slikt lag. Selværene var da også de første til å gratulere Ottaguttene med seieren.

I går ettermiddag feiret Otta denne triumfen, og vi forstår dem så godt. 3-1 over Sel er i og for seg ingen braggd, men når spillet dertil var topp, så måtte det bli en trivelig dag for 600-700 tilskuere.

— Vi har sivisst ikke gitt opp å vinne serien, og håper nå at noen kan hjelpe oss med å tukte Kværn, sa trener Arvid Vårhus. Han var meget godt fornøyd med sine gutter i går, og mener det spillet som ble preist er et resultat av et langvarig treningsarbeid.

Det er som lagenhet Otta triumferer i år, men står ikke til å neide at Kjell Ødegård spilte en «drammekamp». Han var banens meget klare ener, jobbet over alt og valset rundt med sine motstandere. Han scoret også Ottas første mål, mens Jan Moe besørget de to andre.

Sel fikk virkelig en fin start i kampen. Tre minutter var gitt da Edvin Lindset besørget ballen i mål. Men bare tre minutter senere var det 1-1 ved Kjell Ødegård. Kort tid etter hadde Otta nok en ball i mål, men den ble riktig annulert for offside.

Otta hadde en sterk medvind i første omgang og dro fordel av dette, men det var først og fremst det planmessige spillet som satte selværene ut av spill flere ganger. To minutter før pause tok Otta ledelsen, da Jan Moe fanget opp et hasardelt innspill foran mål og scoret lett.

Mange trodde kansje at Sel med medvind i ryggen ville kjøre «Ottamyggjen» i senk etter pause, men så skjedde aldri. Otta klarte å dempe ned spillet, holde ballen etter bakkem, og selværene slapp sjeldent til. Fortjent var det da Jan Moe sikret seieren med 3-1.

Det var artig og hendelsesrik kamp i Øia, en kamp hvor mye skjedde, og hvor publikum stadig var med.

Kampens dommer Ola Kamp d.y. domte til forbunddagraden. Vi tror ikke det holdt.

Terje



De to Ottaheltene Jan Moe (til venstre) og Kjell Ødegård sammen med trener Arvid Vårhus.

Hver sine interesser

— Heia Sel, led det mange ganger taftast i Ota på Otta i går. Det var like bare selvver som heiet, kannike mest et tallrikt kvaengpublikum. De så nennig heiet at dei vant denne kampen.

Lardag var rollene noe annaledes. Da var Ottagutane på Vinstra og heiet på hjemmebaneaget i kampen mot Kvam.

Meget bra, sa Mathisen

— Otta var en gledelig overnathelse, sa dommerensör Peder Mathisen fra Brumunddal i går. Mathisen var i dalen før å se på to forbunde-dommeraspiranter, Erling Nordfjær og Ola Kamp d.y.

— Så ungt som dette laget er, må det være n.v. å bygge på, sa Mathisen.

— Forberedt på alt mulig, sier Glosli

— Rødd og rødd, vi er i allfall forberedt på alt mulig på Fåvang-grassset lardag. Intet vilje glede meg mer enn seier akkurat lardag. Otta oppmann, populært kalt "Jens, alias Jens Glosli", har nervor først i fjordagens toppmatch i dalen. Etter Otta solide spill og innsats mot Sel er det naturligvis gjevt å ta skolpenes deres. Og den tanken er ikke fremmeld for Fåvang.

Otta må spille uten to av sine faste. Backen Arne Aasmundstad sådro seg en kroftig hjernerystelse mot Sel og ligger nå på sykehuset i Lillehammer. Jan Solliedt, solid midtbanespiller, dro i går på ferie til Spania. Dette betyr at Bjørne Johansson går inn som back, mens Bjørn Dahl får come back på midtbanken. Han har ikke spilt på A-laget siden han kom tilbake fra Sel.



SLIKE sjanser som denne må ikke Jan Moe slose bort i fjordagens kamp på Fåvang. Keeperen er kjell Grothe, mens Edvin Hæglen stormer til fra venstre. De to selværene er Palle Randen og Magne Neprud.

— Vi må slå Otta for å bli kretsmeester

— Vi har aldri hatt som mål å bli kretsmeester i år. Før serien startet var målet bare å klare å holde seg i 4. divisjon. Fåvangs Terje Hørsen er ikke kjent for å være den mest forsiktige på banen; men el- lars legger han mye beskjedehet til dagen. Dug er han lykapp når han legger til et. Fåvang ikke sier nei til et kretsmeesterskap igjen, skjønt han må erkjenne at det blir meget vanskelig.

— Dere mener Otta ferdig?

— Ja, og skal vi bli mester må vi løftall slå Otta. Jeg kan ikke huske at vi har lopt for dem på Fåvang, men vi tapte 4-1 på Otta i vår. Siden den gangen har mye skjedd. Jeg tror laget vårt er bedre i år, spesielt som mange andre i 4. divisjon har blitt svakere.

— Det betyr atslå altså al dere slår Øra?

— Akkurat det har jeg ikke sagt, men vi håper og sørser for seier, sier Terje Hørsen.

Han har ingen skader i trappen, alle menn er innstilt på 100 prosent innsats. Og ferdig blir det ekte gommeldags fotballarrangement på Fåvang-gresset.

GLIMT FRA KAMPEN FÅVANG-OTTA



... Mens her redder han Vidar Morkens skudd mesterlig.



Morten Kaurstad, hvordan kunne du sette denne ballen over? Erling Nordjæren er helt ut-

AV BJØRN LARSEN

Forskjellen mellom Otta og Fåvang består i to manns, Kjell Ødegård og Erling Nordfjæren. Disse to var det som la grunnlaget for Ottas 2-1 seier over Fåvang på Fåvangelenes egen bane lørdag ettermiddag. Kjell Ødegård spilte påny en kjempeskamp som organisatoren og den hyperfarlige angriperen hos Otta, mens Nordfjæren var helt sunnlig i gjestenes mål og var banens beste spiller. Med 2-1 over Fåvang er Otta nå alese med Kvam i kampen om årets kretsmesterskap etter at de kastet Fåvang av lasset. I sine tre siste kamper har Otta igjen tre unnlag, mens kvamværene blant andre skal miste Sel. Ingen tvil om at det er Otta som har igjen det letteste kampprogrammet.

Mens det var Otta som scoret var det Fåvang som hadde sjansene i første omgang. Morten Kaurstad sto på fem meteren og headet over for nærmest åpent mål. Terje Hansen smelte til kort etterpå og da trodde vel mange at hjemmelaget skulle tatt ledelsen, men Steinar Øyen dukket opp i riktig gryeblikket og reddet på målstreken. Ofta var det kritisk foran Otta-buret, men Erling Nordfjæren lot seg ikke overliste. Gang på gang reddet han mesterlig opp i de farlige Fåvang-sjansene.

Det skulle altså bli Otta som scoret. Kjell Ødegård laget et glimrende forarbeidet da Sverre Enger etter halvtime skjøt knallhardt i nettet uten sjanse for Fåvangsmålmann Knut Krok. Den scoringen måde to ungputene dele broderlig mellom seg.

Ti min. senere la gjestene på til 2-0 på en riktig perle. Edvind Høglien forserete seg pent fri på siden og la en nydelig pasning inn til en framstormende Jan Moe. Jan tok ballen på hodet og lå i lufta bare slik han kan det. Det var et drømmemål av Lillehammer-gutten.

Otta gikk til pause med 2-0 og har grunn til å være fornøyd med det. Etter sjanser kunne godt hjemmelaget scoret både to og tre ganger. Når så ikke skjedde skyldes det både udyktighet i avgutningene og ikke minst uflaks ved enkelte anledninger.

Andre omgang ble ikke så god som første, men ble på den annen side krydret på en hel del dramatikk. Fåvang var igjen farlig framme. Mål ble det først fem minutter før slutt da Simen Sandbu kom til med godfoten. Selv en Erling Nordfjæren i kjempeslag hadde ikke sjanser på den ballen. Både Fåvang og Otta sliter med dårlig forsvar om dagen. Særlig synes vi ottaværene flere ganger var ute på tynn is. Uten en så sikker sisteskanse som Erling Nordfjæren kunne det lett blitt flere baklengsmål enn det ene Simen Sandbu sto for. Det er klart at det er i backkvartetten at Otta må gjøre noe skal de sikre seg årets seriemesterskap og kanskje gjøre en god figur i kvalifiseringen til 3. divisjon. Steinar Øyen er for eksempel ingen midtstopper og gjør en langt bedre jobb lenger framover på banen. På midtbanen og i angrepet er Otta godt forsprett med bra spillere. Best i lørdagens kamp var foruten Kjell Ødegård, Jan Moe og Sverre Enger.

På Fåvang-laget var Terje Hansen igjen drivkraften. I forsvaret var Gudmund Bakken eneren. På midtbanen jobbet Jon Krekke bra i perioder.

Lørdagens oppgjør ble sine tider meget hardt. Fåvang fikk sin keeper skadet i kollisjon med Kjell Ødegård. Dessuten ble det gått til så det hørtes i sluttminuttene. Etter vår mening var det flere forseelser som kvalifiserte til gutt kort og dommeren Paul Plassen, Faulstad var for snill.

Nærmere 300 tilskuere overvar oppgjøret. Mange ottaværer hadde funnet veien til Fåvang-banen og «heia, Otta» lød taktfast

fra sidelinja. Apropos, sidelinja. Nå må noe gjøres slik at publikum ikke lenger for lov til å stå helt inne ved og i flere tilfeller på banen. Det er ikke holdbart i lengden.

Forskjellen mellom Otta og Fåvang Kjell Ødegård og Erling Nordfjæren

Ottas vant 2-1, men:

Årets mest «grisete» kamp på Fåvang lørdag

Lørdagens toppmatch på Fåvangs-gresset var en hårsbredd fra å bli en ren skandalskamp. Det manglet bare en grad eller to på at kokepunktene skulle bli nådd. Spillere fra begge lag tucklet så det ikke var svært langt utover kveidem, og vi må dessverre si at dommeren, Paul Plassen fra Faustad ikke var situasjonens voksen. Et dress med stigge ting fikk passere. Vi tenker for eksempel på en meget stigge tackling som rammet Kjell Ødegård, som minst kvalifiserte til gult kort. Det ble ikke engang domstoppark. Plassen delte ut lalt tre gule kort, men det var tre for lite. Det er ok å dele ut gult kort for sabotasjehands, langt viktigere er det imidlertid å slå ned på stigte spill. Vi hadde heller ikke undret oss om Fåvangs Bjørn Amundsen hadde fått rødt kort, da han på en provoserende måte applaudeerde en dommeravgjørelse.

I det hele tatt: Det var griss-spillet som dominerte i kampen. Av fotballspill så vi uhyre lite. Det måtte eneste være i korte glimt før pause. Da toktek spillerne tross alt på å spille fotball, noe de fullstendig knuste på både i kampens andre halvtid.

Ottas kann være glad for lørdagens 2-1 seier. Den satt nemlig uhyre langt inne, og direkte for-

tjent var den ikke, om vi ser på sjansene. Lagets 2-0 ledelse ved pause var høyst flatterende. Fåvang hadde nemlig to-tre meget store sjanser, og bare en glemde keeper Erling Nordfjærn hindret scoring. Et par gangar hadde han også den nødvendige flaksen på sin side.

Sverre Enger ga Ottas 1-0 på et kjempeskudd, mens Jan Moe ele-

gang hadde inn 2-0. Kjell Ødegård var mannen bak pausingens tilbørg tilfølje.

Spillet skiftet mye før pause, og publikum hadde det moro. Men etter sidehytta ble det mer enn man, en nysympatiske kamp der motstanderen var mer interessant enn ballen. Hade Fåvang redusert noe tidligere enn tilføljet ble, ville kampen tømmelig sikkert fått en andas mer dramatisk avslutning. La-ges reduksjon ordnet Simen Sandbu.

Det er nærmest et under at ik-

ke denne kampen ga flere skader enn den var som kom. Fåvangs keeper Odvar Kroken måtte nemlig til lage for å sy under den ene øyet. Men sikurte den situasjonen var det intet uørlig blik. Det var det derimot da dommeren srydde Ottas for et oppdaget straffespark. Kjell Ødegård ble lagt ned. Nå var synen vi Ottas keeper forsyrset seg akkurat sterkt at straffespark skulle vært straffen. Han dyttet nemlig Vidar Mørken i ryggen under en utrusning.

«Spark ham ned», skrek publikum

Dette var ikke fotball! Ottas oppmann Jens Glosli var sjeldent god da kampen på Fåvang var over. I lørdag var han fortalt hadde ellers hele spillerne. — Andraomgangen var forferdelige. Det var heller ikke særlig pent å høre enkelte kommentatorer fra sidelinjen, sier Glosli.

Vi kunne observere kommentatorer som «spark ham ned» og en lignende. Denslags herer ikke hjemme på en fotballbane.

Ottas hadde et sterkt innslag langs sidelinjen. To fulsølte busser med Otto-patrioter hadde tatt tur til Fåvang. De fikk valuta for pengene, i form av en meget viktig seier. Ikke hvil om at interessen på Ottas er på topp akkurat nå.

Dommeren Paul Plassen var naturligvis i skuddet under og etter kampen. Det var klok av Fåvangs-formannen Rolf Mørken å beskytte dommeren ut av banen etter at han hadde blåst av kompon.

Nå skal det imidlertid sies at Plassen såvisst ikke demte til fordel for noen av lagene, så det gikk opp i opp.

Ottoguttene er i siget nō, men det var et minus at de ble med på «campingen» som rådet grunnen i andre omgang. Det passer ikke Ottas å spille slik.

Det spør om ikke Fåvong nå ber til en ordning når det gjelder publikum langs sidelinjene. Det var ikke få ganger dommeren måtte joge veldig tilskuer som sto på eller innenfor linjen. Slik skulle ikke være nødvendig, og dommeren burde stilt ultimatum til arrangøren lørdag.

Torje

Ergerlig, sa Paul Plassen

— Det er ergerlig at man ikke skal få hjelp av to nøytrale linjemenn i en slik kamp, sier dommeren Paul Plassen etter «grisekampen» Fåvang-Ottas lørdag. Bare Ola Bu fra Sar-Fren møtte fram. På den andre siden gikk en linjemann fra Fåvang.

— Selv om det ble hardt mot slutt, synes jeg ikke at jeg mistet kontrollen over kampen, sier Plassen.

Vi synes at dommerkomitéen i fotballkretsen nå burde ta opp igjen hele linjemannsordningen til diskusjon. Den har hattet grusomt i sommer, og dette skaper usikkerhet hos øvelv spillerne som dommere.

Dommeren Paul Plassen ble kritisert for mye på Fåvang lørdag. Kritikken var ofte riktig, men han ble også kritisert for ting han absolutt ikke kunne se, fordi han manglet linjemenn. Man kan ikke forlange at en dommer skal løpe som en strikk fram og tilbake mellom dedlinjene.

Torje



Ottas levende mur, keeperen Erling Nordfjærn i ukjønn i Fåvang-stavet.

Morten Morten Morten
spill ...



Ottas Sverre Enger (til venstre) og Ivar Nordberg i en duell lørdag.



I veteranen Erling Nordfjærén har Otta en sikker skanse. Her snapper han ballen foran to Få-vang-angripere.

Sannsynlig utgang i 4. divisjon:

Målforskjellen vil avgjøre årets duell Otta og Kvam

Tre serierunder gjenstår nå i dalens 4. divisjon, og intet er avgjort. Sannsynligvis er ikke mesterskapet klart før i siste serieomgang, og avgjørelsen vil da falle på Kvam når Fåvang kommer på besøk. Det bør med andre ord bli en knallende avslutning på en serie som hittil har bydd på både godt og vondt.

Vi skal se litt på mesterskapkandidatene og hvem de har igjen å slåss med. Vi kan ikke tøye oss lenger tilbake enn til Fåvang, det vil si at vi har fire kandidater. Pr. dags dato leder Kvam med 16 poeng, fulgt av Otta med 15, Sel med 13 og Fåvang med 12.

Tar vi Kvam først har laget igjen disse motstanderne: 31/8 Sel på Kvam, 7/9 Dovre

på Dovre og 21/9 Fåvang på Kvam.

Otta har dette programmet: 1/9 Vinstra (hjemme), 8/9 Faulstad (borte), 21/9 Dovre (hjemme).

Sels program: 31/8 Kvam (borte), 8/9 Fåvang (hjemme), 21/9 Vågå (borte).

Fåvangs program: 31/8 Vågå (hjemme), 8/9 Sel (borte), 21/9 Kvam (borte).

For å fortsette med Fåvang, tror vi dette laget har minst sjanser til å bli mester. Både Sel og Kvam borte gir høyest to poeng totalt. Derimot kan laget slå Vågå på hjemmebane, noe som totalt da

skulle gi fire poeng, pluss de 12 laget har, det vil si til slutt 16 poeng. Det gir ikke mesterskap.

Sel har heller ikke noe enkelt program. De har bare en hjemmekamp. Vi kalkulerer med maks. fire poeng til Sel på disse tre kampene.

Au Terje Lisødegård

Det gir totalt 17 poeng, noe som ikke vil holde.

Otta er vel egentlig det laget som har det letteste programmet igjen, på papiret iallfall. Vinstra, Faulstad og Dovre er alle lag som er mulig å slå. Vi regner med fem poeng på disse tre kampene,

det vil si at laget stopper totalt på 20 poeng.

Så har vi ledende Kvam, pr. dags dato med 16 poeng. De trenger med andre ord fem poeng for å vinne mesterskapet, vil da ende på 21. Kvam har tøffe kamper mot Sel og Fåvang, og det er ingen grunn til å glemme oppgjøret på Dovre heller. Vi tror ikke at Kvam klarer å ta fem av seks poeng på disse tre kampene. Vi tøyer oss til fire, det betyr da totalt 20 poeng, likt med Otta. Da vil målforskjellen avgjøre det hele. Pr. i dag står Kvam med 15 plussmål, mens Otta har ni. Seks mål er ikke mye, så målforskjellen kan like godt gå i favør av Otta til slutt.

— Vi klarer ikke en kvalifisering, uttalte Kvams Nils Røssummoen til G og LT forleden. Det er vi enig i. Derimot tror vi faktisk at Otta kan klare en slik jobb, fordi laget er spillemessig det beste laget i dalen. Tøffheten i laget har også kommet seg, det viste kampen på Fåvang sist lørdag.

Hva så med nedrykningen i 4. divisjon? Nå vil høyst sannsynlig ikke noen av lagene rykke ned, fordi et forslag om 10 klubber i 4. divisjon vil komme igjen. Imidlertid er det trist å slå fast at Vågå er meget utsatt i øyeblikket, bare to poeng bedre enn Vinstra på nest siste plass.

Lekestue ga Otta 7-1:

Kvam og Otta er helt likt i poeng og mål



Edvin Hæglen rager kappet og lager 7-1 for Otta.

Denne beskjedne Jens Giesli! Her tipper han 4-1 til grønnguttene sine, men så går de hen og vinner 7-1. Men det var ett mål før lite til å gå forbi Kvam på tabellen. Lagene ligger helt likt i poeng og målforskjell, men Kvam går foran ved at de har scoret ett mål mer, nemlig 28 mot Ottas 27. Stort jevnere kan det altså ikke bli, men det er ikke tvil om at Otta i øyeblikket føler seg nærmere

Det var litt av en knallåpning Otta serverte i går. Tre scoringer i løpet av syv minutter og ytterliggere en til før kvarteret var gått. Stort raskere var det seg ikke gjøre å knekke en motstander, men vi overdro ikke når vi ster at det kunne vært seks Otta-scoringer det første kvarteret. Vinstrogutten bare sto der og registrerte målene.

Men den tette Åpningen virket ikke oppkvikkende særlig lenge. Tutselig skulle «hele» Otta fram

skyene enn Kvam, som lørdag måtte avgjett poeng.

— Dette var da brukbart, var den lakoniske kommentar fra Jens Giesli, som bare smiler bredere og bredere for hver kamp. Det var et strålende fornøyd hjemmepublikum som forlot Øia i går, mens Vinstra naturligvis var nedbrutt. Nå er det like vanskelig å komme vekk fra bunnen igjen.

og lage mål, dermed ble det stampe og lite spill. Så det forbile med 4-0 ved pause også.

Og det gikk nesten halvtimen av andre omgang også før Ottasmaskinen matte igjen.

La oss ta scoringene i rekkefølge: Tore Ødegård gjorde 1-0 på frispark. Kjell Ødegård skute til 2-0 på straffespark etter feiling. Tore Ødegård var igjen framplog gjorde 3-0. 4-0 kom på selvmål etter at Kjell Ødegård hadde gjort

alt unntatt å score selv. En Vinstra-back satte ballen i krysset! Edvin Hæglen besørget 5-0. Vinstra Hans P. Pedersen reduserte på straffespark. Kjell Ødegård nærmest løp inn 6-1, før Edvin Hæglen fastsatte resultatet til

7-1, forevrig etter ulimerket for arbeid av Kjell Ødegård. Den samme Kjell spilte kampen ut halvskadet. Vi skjønner ikke hvorfor han gjorde det.

Når sant skal si, kunne det ut-

merket godt vært tosfret i Øia, men det er grenser for hvor ofte man skal lykkes også. Otta klarte i alle tilfelle å faststå at formen holder seg. Spillet er brukbart og vel så det.

Kampens dommer, Ola Kamp d.y. klarte seg godt. Det anseie vi vil bemerkje er at han kan bruke fordelesnararzrulen mer.

Terje.

— Otta det beste laget på mange år



Disse tre har stor tillit for tiden. Fra venstre: Tore Ødegård, Edvin Høglien og Kjell Ødegård.

— Otta er det beste laget Gudbrandsdalen har hatt på mange, mange år. Det vil være en lykke for fotballen i dalen om dette laget blir kretsmeester. Teknisk er laget meget bra etter våre forhold, og dette kombinert med en bedre fysisk styrke og en sterk vilje, gjør at laget kan klare en kvalifisering også. Det er Johs. Myhren på Vinstra som serverer disse påstander, når vi ber ham tippe kretsmeesteren.

— Jeg synes det er heldig at vi har fått et nytt lag i tetbildet. Fotballen i dalen trenger dette akkurat, legger den tidligere kretsformannen til.

— Jeg må tippe Otta, for da blir mesterskapet innen kommunen, sier Sels Hermann Moen, oppmann for A-laget. Han erkjenner at Sel ikke har sjanser lenger, og da gleder han seg med Otta-gutne.

— Det må bli Otta som tar mesterskapet nå. Fåvangs Morten Kaurstad medgir at valget ikke er lett, men han har sterkt tro på Otta-guttene, selv om de var heldige på Fåvang.

Kretsens dommeroppmann Jørgen N. Storødegård, tenker seg grundig om før han svarer. Han er i lei klemme. For skal Otta vinne må de slå hans eget lag Faulstad i morgen, og da tvinges han til å at Faulstad også rykker ned. Men etter en lang tenkepause og studering av tabellen kommer Storødegård til at Otta vinner mesterskapet.

— Det er det beste laget, sier han.

Av kretsens beste fotballspillere i mange år, Fåvangs Rolf Morken, nå fotballformann, mener Ottailler seg ut med sitt resterende kampprogram. De har lettere kjør enn Kvam, sier Morken. Han har tvil om at Otta nyter stor tillit for tiden, men det er klokt å holde et godt øye med Kvam også.

Ottas 'n Jens:

Fotballoppmann og pensjonist mot KM

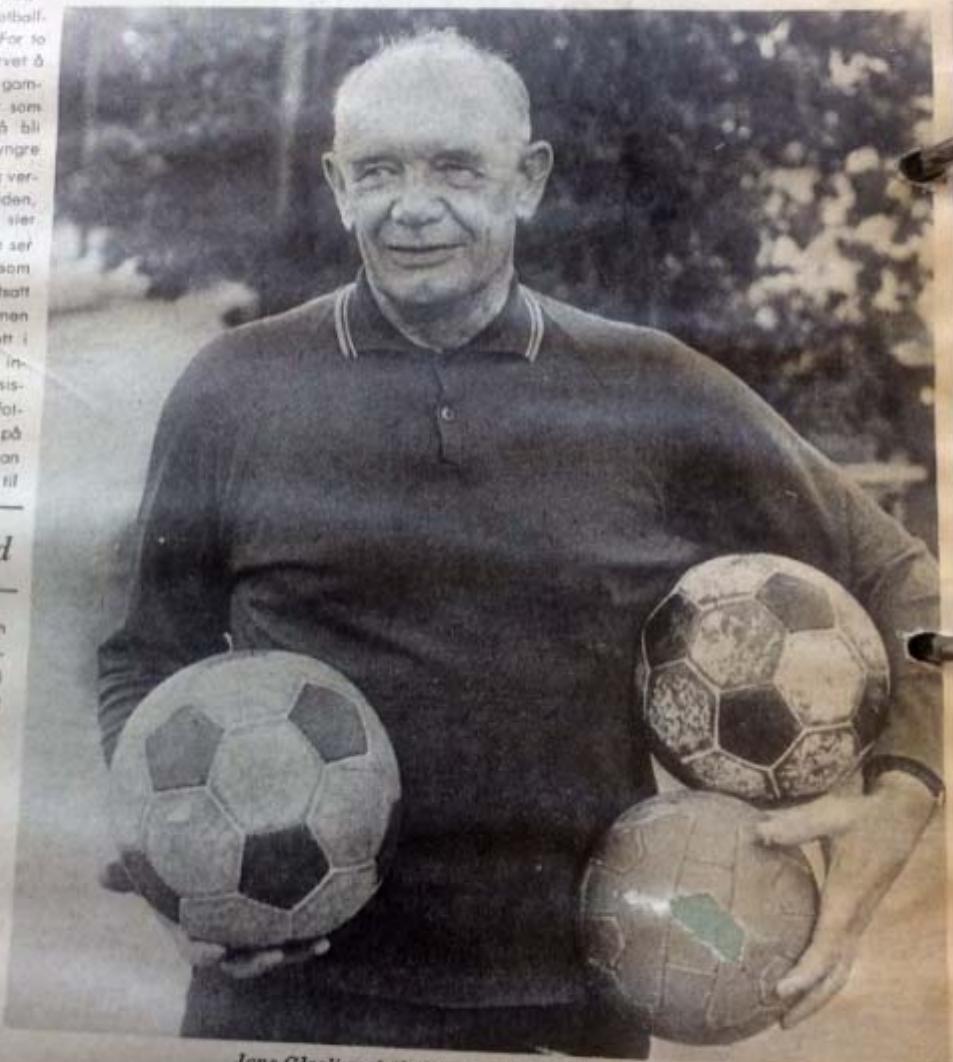
Jens Glosli på Otto ble fotballoppmann som pensjonist. For to år siden tok han på seg vervet å lede A-laget. Han er nå 68 år gammel og oppmann for laget som utvilsomt har sjansen til å bli kretsmeister. - Flere av de yngre spillere ba meg å ta på meg vervet som oppmann for to år siden, og det gikk jeg med på, sier pensjonisten, som slettes ikke ser ut som en pensjonist. 'n Jens, som han kalles på Ottas, er fortsatt sprek som få på den alderen, men så har han også drevet idrett i mange år selv. Han har vært innom både friidrett og turn (det sist i på mosjonsplanet), foruten fotballen. Han var juniorispiller på Selsbakk i Østfold. En tid drev han friidrett i Gjøvik, før han kom til

Av Terje Lisodegård

Ottas i 1931, hvor han alltså er den dag i dag, i friidrett fikk han forevrig med seg kretsmeisterskap i både diskos og kule, foruten at han er kretsmeister i stille lengde. Det var miljæret som tiltalte ham i friidretten.

'n Jens har klokkekretro på at Ottas blir kretsmeister. Vi skal ikke beskynde ham for å være etterpåklok, for han hevdet faktisk det samme så tidlig som i fjor. Rett fra 5.divisjon til kretsmeisterskap i 4. divisjon. Det sa 'n Jens.

Han har lag med fotballguttene, 'n Jens, men naturligvis er det okkunngående å være sjef for et lag som er i framgang, og har med. Nå, vi skal ikke påstå at Ottas vinner bare for «medvindens skyd». Det er riktig som oppmannen sier: laget er teknisk



Jens Glosli og fotballen er ett her i livet.

god», og etter hvert har også hardheten kommet seg. Vi har en god

pllass i Faukstad, for å kjempe om helt avgjørende poeng. — Jeg må

medgi at jeg er redd denne kampanen. Faukstad må redde sitt skinn, og vi måler sikkert hard motstand. Sier 'n Jens på 68 år.

Otta må ha begge poengene i oppgjøret mot Faukstad —

AV BJØRN LARSEN

— Vi frykter Faukstad. Laget ligger meget utsatt til på tabellen og må ha poeng dersom de ikke skal havne på en av de to nederste plassene på tabellen. Derfor regner vi med å møte et Faukstad-lag som er innstilt på å kjempe til siste minut. Det er Ottas fotballformann Johan Grotheim som sier dette til Dagningen foran dagens meget viktige kamp mot Faukstad på heidåsene gress.

Men når Grotheim først har sagt så mye, legger han også til at Otta er tent på oppgaven og vil vinne denne kampen. Høstformen

har vært mye bedre enn vårens da de delte poengene hjemme mot Faukstad. — Det har lykken for oss nå i høst og målene har trillet inn i de siste kampene. Og, score mål det må vi for mye tyder jo på at serien kan bli avgjort på målforskjellen, sier Grotheim.

— Vi stoler bare på oss selv. Vi kan ikke gå å håpe på at Fåvang skal ta ett poeng mot Sel i siste serieomgangen.

Det er Faukstad vi frykter mest av de to kampene som gjennstår. Dovre hjemme er en lettare oppgave enn bortekampen i dag mot Faukstad. — Vi både tror og håper imidlertid at vi skal vinne årets 4. divisjon.

I bakhodet spørker også tanker omkring kvalifisering til 3. divi-

sjon. Får vi anledning vil vi gjerne se være to andre kvalifiseringsmotstandere, Nybergsund for oss nå i høst og målene har

trillet inn i de siste kampene. Og,

score mål det må vi for mye tyder

jo på at serien kan bli avgjort på

målforskjellen, sier Grotheim.

Men for å få lov til å spille noen kvalifisering må Ottaguttene vinne helgens oppgjør mot Faukstad, samt ta begge poengene og score flere mål enn Kvam, neste helg. Vi tror Otta klarer det. Trener Arvid Vårhus har fått til en fin gjeng som kan spille bra fotball når de lykkes og vi håper de lykkes i disse to siste avgjørende kampene.

For Faukstad betyr et tap at de vil havne på en av de to nederste plassene. Dersom 4. divisjon ikke blir utvidet betyr det altså 5. divisjon fra neste år av. Da kan vi

komme i den situasjonen at «storebror» Faukstad spiller i 5. divisjon, mens Heidal som lenge har vært en slags «dillebror» spiller i 4.

Faukstad-strategen ikke redd:

- Skjønner ikke hvorfor vi skulle tape for Otta

— Jeg tror ikke vi har tapt for Otta siden vi spilte på grusbanen ser i bygda! Og da skjønner jeg ikke hvorfor vi skulle tape i dag heller. Det er Faukstadstrateg Arne Ræden som uttrykker seg så opti-

mistisk foran ettermiddagens store duell på Faukstad-gresset. — Vi går aldri på banen for å tape en kamp, vi tror alltid at vi vinner. Problem med selvtilstilling har vi heller aldri hatt.

— Og hvordan skal dere slå Otta?

— Taktikken er klar, men hemmelig.

Arne Ræden har ikke vanskelig for å medgi at Otta er dalens beste

lag for tiden, men han legger også til at Faukstad ikke er dalens dårligste 4. divisjonslag, selv om tabellen sier noe annet. Ræden tror Faukstad klarer å overleve i år også.

Når det ikke har gått bedre før i år skyldes det mange skader. Men nå er alle mann på plass. «Majoren», det vil si Gunnar Bilben, kommer rett fra hovedstaden til banen — ventelig for å skryte «hel» i Ottaguttene. Håper i allfall Faukstad-patriotene.

Terje.

Thrilleravslutning i 4. divisjon neste helg

Fortient Otta-seier 1-0 over

AV BJØRN ERIKSEN

Den endelige slutttabellen for 4. divisjon i Gudbrandsdalen er fortsatt uvisst etter lørdagens oppgjør i Faukstad mellom hjemmelaget og kampanen endte med 1-0 seier til Otta, noe som var fullt fortient. Tabelltoppen består da stadig av Kvam og Otta med like mange poeng. Kvam går foran på bedre målforskjell. Kvamværene har 17 plussmål mot Ottas 16. I bunnen har Faukstad fortsatt sjansen til å redde seg dersom de slår Vinstra i siste serieomgang samt at Sel slår Vågh. Det går med andre ord mot en thrilleravslutning av serien neste helg.

Det helt store spillet fikk vi ikke se noe til i lørdagens kamp. Dertil sto nok for mye på spill for begge lag. Dessuten var banen i Faukstad sleip og tung etter alt regnværet.

Otta var det førende laget allerede fra begynnelsen selv om Faukstad hadde en del ikke helt ufarlige kontringer. Det blir imidlertid lite ut av det når alt skal presses gjennom i midten, der Gunnar Bilben ble godt pakket inn av Ottas midtstoppere.

Kampens første måljanse kom da det 42. minutt da Kjell Ødegård skjøt fint av på venstre siden, men skuddet fra 10 meters hold gikk over. Otta var nå inne i en meget god periode og minuttet senere kunne Jan Moe sette innside til et kort innlegg fra Edvind Høglien etter et godt Ottaangrep. Dermed sto det 1-0 til gjestene noe som også ble pauseresultatet.

Andre omgang forløp stort sett som første. Otta var fortsatt det førende laget og Faukstad hadde noen spede forsøk uten skikkelig avslutning. Edvind Høglien satte ballen i nettet etter 14 minutter på et virkelig pent angrep, men den gode Edvind var nok en meter offside og målet ble korrekt annuleret. Faukstad sørste sjanse til utlikning kom helt i sluttminuttene da Ola Johan Randen skjøt like utenfor på et frispark fra spiss vinkel.

Gjestene kunne altså dra fra Faukstad med begge poengene i kofferten etter 1-0 seier over

hjemmelaget. Seieren var fortient og med litt mer oppfinnsomhet i løperrekken kunne nok Faukstad klart poengdeling.

Det lette friske spillet som vi er vant til fra Ottas side var forsvunnet lørdag, men Otta var da heller ikke reist til Faukstad for å spille pen fotball. Vi var der kun for å vinne. Og lagleder sa da også før kampen at han var fornøyd dersom guttene hans vant 1-0.

Otta hadde nok en del bange ømeler før kampen ettersom verken Erling Nordjæren eller Jan Soltvedt stilte opp, men erstatterne Pål Sletten og Bjørn Dahl gjorde såvisst ingen dårlig jobb. Vi vil likevel ikke trekke fram noen spesielle spillere på noen av lagene denne gang, dertil var det ingen som skilte seg så tydelig ut.

Dommer Kjell Sundgården fra Sør-Fron kom godt fra jobben sin. Nå bød ikke kampen på store problem som ventet i og med at verken Faukstad eller Otta benyttet seg av noen frimerketaktikk på henholdsvis Kjell Ødegård og Gunnar Bilben. Noe hardt spill så vi ikke. Likevel måtte Sundgården dele ut tre gule kort, to til Otta og ett til Faukstad.

En usikkert som fortsatt står ved lag ved flere av dalens baner er at publikum står helt på sidelinja og enkelte er også helt inne på banen. De mellom 5 og 600 tilskuerne i Faukstad gjorde sitt til at jobben for linjemennene ikke alltid ble like lett. Dette må arrangørene og kretsen snarest finne en løsning på.

Faukstad



Edvind Høglien, veteran hos Otta, er en nyttig spiller.

Otta ble krets mestre

Av BJØRN LARSEN

Vi vil hevde at det beste laget ble krets mestre. Med 1-0 over Dovre og Flåvæng-siger 2-1 over Kvam er Otta med 21 poeng årets krets mestre i Gudbrandsdalen, men det var synd at laget skulle avslutte serien med en så svak forestilling som mot Dovre lørdag. Førsteomgangen er vel noe av det svakeste Otta har prestert på lange tider, og selv om andre omgang rettet opp litt blir helhetstantrykket ganske svart. Det eneste lyspunktet er at Ottavaren vant og er klare for kvalifisering til 2. divisjon.

Den avgjørende scoringen kom etter 20 minutter av andre omgang. Et av Dovres spillere på spissen av 10-tretteren og dommer Paul Pladsen var ikke i tvil om straffesparket. Kjell Ødegård gjorde ingen fell og satte ballen rolig og behersket til side for Jostein Groven. Av Kjells mange scoringer i år er kanskje dette den mest verdifulle.

Men 1-0 var lite. Meldingen fra Kvam gikk ut på at hjemmelaget ledet 1-0 ved pause. Dersom begge lagene vant 1-0 ville Kvam være krets mestre. Otta kjørte på for fullt. Likevel klarte de ikke å

overliste Jostein Groven i Dovremålet mere enn den ene gangen da Kjell Ødegård straffespark fant veien til nettmaskene. Otta hadde riktignok en ball til inne, men da ble Groven skjøvet inn i målet med Edvin Høgeliens hjelp. Pladsens annulering var korsett.

Den rote og lite velspilte førsteomgangen hopper vi lett over. Det som ble vist fortjener ingen nærmere omtale. I andre omgang begynte Otta å drive opp spillet anført av Kjell Ødegård. Han hadde vært merkelig beskjeden før sidebytte. Etter pause viste han mye av sitt gamle jeg og var den dominerende spilleren så ofte før har vært.

Hele Otta-laget spilte seg opp etter pause. Odd Svestad fikk med seg Steinar Øyen og kom seg bedre opp på banen. Midtbanen ble styrket da Jan Soltvedt kom inn i stedet for Bjørn Dahl som ikke spilte like godt som mot Faulstad forrige helg. Framover på banen er Kjell Ødegård nevnt. Broder Tore var ikke helt heldig, mens Jan Moe hadde en del farlige raids. I mål var igjen Erling Nordfjæren meget god og reddet glimrende ved et par anledninger.

Dovre kjempet bra mot Otta og

det var klart at de ikke ville gi noe gratis. Det kunne de heller ikke, nedrykningspapkisen har også vært på besøk hos dovringsene. Jostein Groven spilte en bra kamp mellom stengene. Steinar Molandahl var sikker og god og vel dovringsenes beste. Egil Lindås

trakk fint opp på venstrevingen en del ganger og var nok den farligste i løperrekka.

Dommer i oppgjøret på Otta var Paul Pladsen fra Faulstad. Han delte ut fire gule kort, alle til Dovre-spillere. Vi må si kortene var fortjent, bortsett fra det

første. Ved et hendig ubell kom en Dovre-spiller til å legge ned en ottave. I likhet med at kompen tok seg opp, dømte også Pladsen seg opp og kom alt i alt bra fra kampen.

Publikum møtte fram som ventet og var vel i antall av et halvt busen.



Ottas krets mestre.

Otta til kvalik etter KM-seier

Det ble Otta som trakk det lengste strået i KM, og får nå spille kvalifisering mot Nybergsund til helgen og Skreia til neste helg for opprykk i 3. divisjon. Otta spilte seg fram til 1-0 over Dovre i helgen, og Flåvang gikk seirende ut av borteoppgjøret mot Kvam med 1-2.



Ottas fotballformann:

Målet er nådd

— Målet er nådd. Foran sesongstart tok vi sikte på kretsmeisterskapet og dette er nå sikret. Dermed må vi si oss fornøyd og bare ta med det andre som måtte komme, sier Ottas fotballformann Johan Grotheim til Dagningen.

Han er som alle andre litt skuffet over spillet, men likevel godt fornøyd med guttene fordi mesterskapet ble sikret. Arsaken til den svake førstesatsen tror Grotheim ligger i at man møtte sterk motstand fra Dovre enn man kan kanskje hadde regnet med. Dessuten spilte dovringsene svært hardt, enkelte ganger hardere enn lovlig.

Kretsmeisterskapet er det første til Otta siden 1958. Den gangen vant Otta nordre avdeling og seiret så i finalen over avdelingsvinneren i sør. For Edvin Høglien er årets kretsmeisterskap det første i 4. divisjon til tross for Edvins trettende sesong på Otta A-lag. Tretten er altså et lykketall for den gode Ottaveteranen.

For Otta gjelder det nå å få beina på jorda igjen og tenke framover. Det gjør vi, men motstanderne i kvalifiseringen er svært sterke, sier Johan Grotheim, men lover at Otta skal gjøre sitt beste.

Bj.L.

Henry Øberg så Otta

Nybergsunds trener, den internasjonale Hamar-dommeren, Henry Øberg mellomlandet på Otta og Kvam lørdag. Øberg på tur til Molde for å dømme toppoppgjøret i 1. divisjon mellom Molde og Viking, stoppet for å ta en titt på Nybergsunds motstan-

der i kvalifiseringen kommande helg. Otta kan være glad Øberg satte kursen for Kvam etter å ha sett første omgang på Otta. Øberg ble nok ikke imponert over det spillet ottaværene presterte. Men klok av skade, kommer ikke Østerdølene til å ta lett på oppgaven. Det straffet seg i fjor da Sel beseiret Nybergsund i 3. divisjon-kvaliken.

Bj.L.

sitt tiende KM



Svelstad med ti fingerrett for ti KM.

Den virksomme veteranen på lørdagens mesterslag Otta er midtstopperen Odd Svelstad, 34 år gammel. Han kunne feire sitt tiende kretsmeisterskap. Ingen spillere i dalen kan varte opp til den slik statistikk. Ni av hans mesterskap er fra Sel, derav fire i 4. divisjon. Høste tiende mesterskap kom også for Otta, og han sier det slik: Spillemessig er dette det mesterskapet jeg setter mest pris på, selv om vi også hadde det ertig på Sel, sier Svelstad.
— Men du akter ikke å stoppe med 10?
— Jeg skal i allfall spille en sesong til, men om jeg kommer på logen, vil bare tiden vise.

Publikum ble skremt

Det var skuffende dårlig publikumsoppstilling om fotballavslutningen i dalen. Alle ventet minst 2000 tilskuere på Kvam og Otta, men det slo helt klart. Kvam kunne varte

opp med bare 200–300 tilskuere, mens Otta hadde ca. 600. På de to andre innspillene var det også meget dårlig. Hvor var publikum? Karusje skremte regnværet dem.



En dramatisk situasjon oppsto da Edvin Høglien (til venstre) dyttet Dovre-keeperen Jostein Groven inn i mål med ballen. Dommeren Paul Pladsen til høyre annulerete helt korrekt målet.



Jan Moe spilte seg bra opp i 2. omgang og la grunnlaget for scoringen ved å lage straffesparket.

«Seiern er vår» gjallet i hele helgen på Otta



Til venstre forsøpillet til straffesparket. Jan Moe blir felt av Lars Storhaug. Edvin Høglien følger med. Straffesparket ble satt kontant i mål, uten sjansen for Jostein Groven.

— Er det sant, eller er det ikke sant? Jeg nekter å tro det! Det gikk halvtimen før Ottaspillerne tok sjansen på å juble lørdag kveld, men om sider gikk det opp for dem at de hadde nådd målet — blitt kretsmester i 4. divisjon. Stemningen i Ottas garderobe var spent som en vikingbue og et sikert resultat fra Kvam kom. Ingen turde tro noe som heist før trener Arvid Vårhus hadde ringt til Kvam. Jo, det var sant: Flåvåg hadde slått Kvam 2–1. Dermed brøt levenet ut i tialeiren. Et hundretall publikum ventet utenfor garderoben, og da seiersmeldingen kom, rett applausen ut. «Otta, Otta, Otta», led det taktfast, og om ikke det var nok: «Seiern er vår». Hampaflaskene fok fram i garderoben. Senere på kvelden gikk det rett til middag, og det tal ikke forunder oss om enkelte ottaværer i dag våknet med «stammermenn».

Otta presterte med sin 1–0 seier over Dovre å gå rett fra 5. divisjon til kretsmesterskap i 4. ingen andre lag i dalen har klart dette, og mesterskapet i 4. divisjon er Ottas første etter samenslutningen av kretsene.

Rykene svirret intensit mellom Otta og Kvam lørdag ettermiddag. Meldingene fortalte at ram ledet 1–0 ved pause, hvilket ikke var riktig. Senere kom beskjeden om at stillingen på ram var 1–1, noe de fleste på Otta trodde også var sluttresultatet.

Den som trodde på en god kamp, tok feil. Men det får være spillerne tiligg. Alt for mange nerver var spent til at det kunne bli god fotball ut av det. Otta begikk den feilen å pressse sitt angrepsspill gjennom i midten. Det hadde Dovre tre midtstopper. Det kunne jo aldrig. Når det til en av dem, Lars Storhaug, var bunnens beste, ja, da var det ikke rart at det ble snaut med Ottamål.

Kampens dommer, Paul Pladsen, valgte den hårde linjen fra start av, sikert klokt gjort. Han delte ut tre gule kort før pause, alle til dovringer. Vi er usig i ett av dem, kortet til Lars Storhaug. Pladsen var imidlertid en brukbar dommer lørdag, selv om det ikke var noen lettlem kamp. Dertil ga begge lusene all de hadde i takke-

Straffespark ga seier

Det skulle bli et straffespark som ga Otta seieren. Etter 20 minutter i andre omgang pekte dommeren Paul Pladsen ubeskrivelig på 11 meters-merket. Jan Moe ble ført inne ved 5-metersen, og straffesparket var helt korrekt. Kjell Ødegård sto ovenfor en av viktigste oppgaver som fotballspiller, men svikket ikke. Han skute ballen kontant fort Jostein Groven.

Nerver i heispekk

Det kan diskuteres i det vide og brede om Otta vant en fortjent seier, men det ville også holdt med uavgjort, viste det seg. Dovre ga såvært ikke Otta noe gratis. Gjestene la opp til en defensiv takikk, målet var å få uavgjort. Det er nesten så vi hadde unt dovringerne det éne poengen, for de kjempet som lever. Otta kan også take sin glimrende keeper Erling Nordijeren for begge poengene, for han ryddet opp i stor stil flere ganger. Det sier også sitt om Dovres slanser i kampon.



Jan Moe (til venstre) og Kjell Ødegård jubler. De var Ottas to beste lørdag.

- Som å ha en pistol i ryggen, sa Ødegård

— Dette var verre enn å ha en pistol i ryggen. Ottas Kjell Ødegård opplevde sitt verste øyeblikk lørdag. Han var mannen som tok straffesparket i kampen mot Dovre. På det tidspunktet kunne straffesparket vist seg å bli helt avgjørende for kretsmesterskapet. 18-åringen smilte til alt han hadde, og ballen fikk i nettet. — Jeg skjot i det vanlige hjørnet, men det var så forferdelig å koncentrere

seg, sa han etterpå. Det tror vi så gjerne.

— Det kunne ikke bli noe annet enn straffespark. Jeg ble felt regulert, sa Jan Moe, som lørdag tok sitt første kretsmesterskap. Han har spilt finaler i de yngres klasser før

LFK her, men aldri blitt mester. Han måtte til Ottas for å få oppleve det.

— Slik jeg så det, var straffesparket klart, sa dommeren Paul Plassen. Han måtte da heller ikke med å oppsøke straffemerket.



Ottas mesterlag fra starten av i går. Foran fra venstre: Tore Ødegård, Bjarne Johanson, Erling Nordfjæren, Per Ragnar Støve og Edwin Høglien. Bak fra venstre: Jan Moe, Kjell Ødegård, Steinar Øyen, Bjørn Dahl, Odd Svelstad og Sverre Enger. Jan Soltvedt kom inn i andre omgang.

Spiondom på Otta:

– Vi må ta Otta absolutt alvorlig



Spionene Henry Øberg (til venstre) og Terje Laeskogen, fotografert på Otta lørdag.

Tre spioner i Øya på Otta lørdag. Toppdommeren Henry Øberg var der for Nybergsund. Fra Skreia var blant andre oppmannen Terje Laeskogen. – Det er stort sett som ventet, og det er klart at vi må skjerpe oss for å vinne her, sa Henry Øberg, som i pausen dro til Kvam for å se andre omgang der.

– Jeg mener vi ikke får noe gratis, men er glad for at vi får Otta på hjemmebane, sa Terje Laeskogen. Både han og Henry Øberg merket seg visse personer på Ottalaget, som kan regne med spesiell oppvarming. Laeskogen la ikke skjul på at Kjell Ødegård og Jan Moe er folk man må ta alvorlig.

Ferdigspilt

Tabellen 4. div. dalen:

Kvam—Fåvang	1—2
Otta—Dovre	1—0
Vågå—Sel	0—4
Faukstad—Vinstra	0—0
Otta	14 8 5 1 29—12 21
Kvam	14 8 3 3 32—16 19
Fåvang	14 7 4 3 33—22 18
Sel	14 6 4 4 28—20 16
Dovre	14 3 5 6 15—25 11
Vinstra	14 3 4 8 18—34 10
Vågå	14 3 3 8 12—28 9
Faukstad	14 1 6 7 13—23 8

Fra harejakt til jakt på Nybergsund-målet

— Det er best jeg har luia på, så ikke folk ser hvor gammel jeg er!

Noen stor hårvekst kan ikke Ottas ongrepsspiss Edvin Hæglien varie opp med, men det spiller

**Otta vinner
2-1, sier Knut**



DRE SOM SMÅ følger ut med Ottas fotballgutter tiden. Det gjelder ikke st. Knut Romsås, som er guttkeeper på Otta, — og dagskeeper. Han satser trolig at Otta slår Nybergsund 2-1 i morgen.

egentlig mindre rolle når Nybergsund i morgen skal kle seg på horn. Veteranen med sine 32 år og 16 sesonger på A-laget, legger ikke skjul på at det koster å følge med i galoppen. Han må trenere helst litt mer enn mange av de andre for å henge med. Årene krever sitt. Hurtigheten er det man merker det best på. Som ungutt hadde han 7,3 sekunder på 60 meter, men siden den gang har det strammet en del vann i Løgen også. På sine raske dager kunne han storme fra forsvarere og løpe ballen i mål, det nytter bare ikke lenger.

Edvin Hæglien herer med til de store veteranene innen fotballen i dalen. Alt som 16-åring var han på kretslaget i Nord-Gudbrandsdalen. Han var i Hørtøn på juniorlandslags-samlinger, i det hele tatt var han en fryktet mann med knottet under skoene. Og han er det fortsatt, «slu» som han er på banen.

Miljeet er helt fantastisk her, og det har aldri vært artigere å spille fotball på Otta. Unguttene og vi eldre går utmerket sammen, og jeg tror dette miljeet er avgjørende, sier Edvin, som til daglig er på tørrmelkfabrikken på Otta.

Da vi besøkte han kom han nettopp hjem fra harejakt. Det ble en i fangst. Han håper han også i morgen kan skyte en — en goal på Nybergsund.

— Vi går på banen for å vinne kampen, det er helt klart. Et Nybergsund et bedre lag enn oss, er det ikke noe å si på om vi taper.



— Et dom helt tullete blitt nå da, undret en eldre dame da Edvin Hæglien bøltret seg med ball i Ottas gater.

Barkeeper på midtfeltet tipper 2-0 til «oss selv»

Det skal ikke forundre oss om det mikses noen merkelige drinker på Otta Hotell for tiden. Barkeeperen heter nemlig Jan Soltvedt og er fast midtbaneinventar på Ottas suksessrike fotballag. Det prates bare fotball i baren, så det er unektelig muligheter for at det kan gå rundt for noen hver.

Innledertid: Soltvedt er bergenser og påstår at det er et folkeslag som har beina trygt forplantet på moder jord. Han frykter derfor ikke at han har gitt ihjel noen fotballgale ottaværer den siste tiden, men kan til gjengjeld fortelle at det har oppstått store veddemål på barkrakene.

Soltvedt begynte sin fotballkarriere på Baune, et lag som har vibrert mellom 2. og 4. divisjon. Da Soltvedt boltret seg på laget halvannen sesong befant de seg i 3. divisjon. Det var tradisjon å sette de yngre på vingplassene på dette laget, slik også med Soltvedt, som nå imidlertid helst ikke vil gi bort midtbanepllassen på Otta. Forsiktig har han en noe merkelig karriere bak seg. Han har fristet tilværelsen som skilør både på Nordaeter og i Rondane, før han dalte ned i lavlandet og dukket opp på Ottas fotballtrening. Da hadde han ikke tatt alvorlig på fotballen på to år.

— Forskjellen på Otta og Baune den sesongen du spilte der?

— Jeg tror nok Baune var bedre. For å sammenlikne med 4. divisjon i Bergen tror jeg Otta ville ligget omtrent midt på tabellen der. Lagene i Bergen er først og fremst bedre teknisk, sier 25-åringen.

Han fremhever det gode miljøet på Otta, og tror dette har svært mye å si for mesterskapet i år. Guttene er også tente foran kvalifiseringen. De føler seg absolutt ikke «utslitte» etter mesterskapet.

— Og du blir i Otta?

— Jeg skal i allfall gå inn for neste sesong, men senere får jeg se hva det blir til, sier mannen som tipper 2-0 til Otta imorgen.



Jan Soltvedt tror på seier.

Hadde vi enda visst noe om lagene vi skal møte

AV JON VEGARD LUNDE

— Hadde vi enda visst noe om de andre, sørker oppmønns Jens Glosli og trener Arvid Vårhus før Ottas første kvalifiseringskamp for 3. divisjon i morgen — hjemme på Otto stadion. Spillerne er optimister, men gir seg ingen illusjoner. Det verste er nok uvisheten. — Jeg må innrymme at Nybergsunds meritliste imponerer meg. Ingen tap på to år er sterkt, sier en av dem i garderoben etter den siste treningen. — Ja, men det kan ikke være et særlig sterkt distrikt når det går an å dominere slik, mener en annen.

Tippene i garderoben fødeles seg på 1-0, 2-1 og 2-0. Til hvem? Ikke spør så dumt!

— Dere har ikke hatt spillerne ute, Jens Glosli?

— Når skulle vi gjort det? Vi måtte jo først vinne kretsmesterskapet. Det eneste vi vet er at Nybergsund er et teknisk godt lag. Om Skreia, som vi møter neste helg, vet vi ingenting. Hittil har ingen lag fra dalen klart å kvalifisere seg, og det er vel fare for at vi også går til tap i møte. Men jeg tipper nå 1-0 til oss.

— Fullt ing?

— Høyrebacken Arne Asmundstad har vært skadet de to siste kampene og kommer ikke med nå heller. Han savnes sterkt. Men ellers er det fullt lag, og det ville være morsomt om de to vingene våre, Kjell Ødegård og Jan Moe, slo til for fullt denne helga.

— Hvor mange tilskuere regner dere med?

— 1800, sier Jens Glosli.



En innbitt Otto-gjeng etter siste treningskvelden.

— 1800, sier formann Johan Grotheim.

— Det blir lange reiser, tar Glosli «sorgene» på forsrudd. — Brumunddal rykker jo opp. Skreia sår vi ut selv, og dermed blir de nærmeste lagene 2. divi-

sjon Jevnaker og Kongsvinger. Vi befinner oss i et fotballens u-land.

— Det høres ut som du ikke håper på opprykk?

— Jo, forsiktig gjør jeg det. Guttene fortjener å få prøve seg på et høyere plan. Men det forut-

setter at vi spiller oss opp, ikke flakser oss opp. Jeg tror de er gode nok.

— Taktikken, trener Arvid Vårhus?

— Person vi ikke vet noe om

motstanderne, så på den helt enkle mål fortset mulighet jeg er borte gå an å få det til på å spille fotball det går.

Otta-Back reiser 45 mil pr. helg

Otta-backen Bjarne Johanson har utvilsomt et meget barskt reiseprogram. Han jobber nemlig som revisor i

Sogn og Fjordane, og hver eneste helg reiser han 45 mil for å spille fotball for Otta. Det er kanskje ikke verdt å nevne at han må sløyfe treningene i ukens ellers.

Bjarne Johanson herer med

til de yngre i Otta-fotballen, en av de suksessrike ungdommer som har fulgt hverandre helt fra småguttlaget. Han har tre kretsmesterskap i de yngres klasser, derav ett som junior for Kvam Idrettslag.

Skriker, jeg? Javisst! Men jeg sparkar ikke

Superpatriot nr. 1. Røsten hans hører over alt og alle. Heia Ottal

Kom igjen koret! Heia Ottal. Slik kan han stå og skrike i 90 minutter.



— Jeg sparkar ikke, sier Dag Hessen.

ter. Men han avsanner at han står og sparkar de som måtte befinner seg ved hans side. Så hysterisk er jeg ikke, forkynner han. Den som nå har tippet at det er Dag Hessen, har vunnet en gratis fotur til Brennhaug, og kan starte umiddelbart etter kampen i morgen.

— Vi har ikke noe organisert opplegg, men jeg regner med at alle tar med «hylestemmen» slik at de hører. For med seier over Nybergsund ligger 3. divisjon snublende nær. Selv skriker jeg på alle kompane Otta er med i. Men sparker, nei, dat gjør jeg ikke. Men engasjert? Jo!

Dag Hessen har få formannsår i Otta-fotballen bak seg. Den unge stammen som den gangen baltret seg i de yngres klasser er i dag stammen på førstelaget. Men Hessen mener at laget kanskje er i yngste laget ennå, og han hadde ikke ventet at de skulle bli kretsmeister i år. Et lønnslig håp var der, og det steg etter vørsesongen, betror han oss stille.

Selv har hotelldirektør-sønnen spilt aktiv fotball i mange år, har kretsmesterskap og fine diplomer på veggen. Men de er mye bedre guttene nå, sier han beskjedent.

I morgen venter han mellom 800 og 1.000 tilskuere til Øya. Alle skal skrike «Otta, Otta, Otta». Til de ikke har stemme igjen. Så kan de holde kjeft hele monda'n istedet. Og om ikke noen tippet det, så tipper i allfall Hessen 2-0 til yndlingene. Og da blir det enda mer fotballprat på Otta i neste uke.

Ottaoppmannen:

Vi har ikke tapt på forhånd i morgen

— Når vi først har kommet så langt kunne det vært artig å nådd et mål til! Ottas 68 år gamle fotballoppmann, Jens Glosli er i skuddet for tiden. Han er programforpliktet til å tro at guttene hans vinner i morgen også.

— Nybergsunds statistikk virker meget sterkt, men den ga et skjevt inntrykk av styrkeforholdet i Østerdalen. Vi har derfor ikke tapt på forhånd mot Nybergsund, og jeg tipper gjerne at vi klarer «biffen», sier Glosli.

Og mannskapet ditt?

— Det blir slik: Erling Nordfjæren, Bjarne Johansen, Odd Svelstad, Steinar Øyen, Per. R. Støve, Sverre Enger, Tore Ødegård, Jan Soltvedt, Jan Moe, Edvin Heglien og Kjell Ødegård.

Lensmannsfullmektigen satser på 3-1 til Otta

— Jeg er optimist, skulle bare mangle. Ottas lensmannsfullmektig Kurt Johanson satser på 3-1 til hjemmelaget i Øya i morgen. «Øvrigheita» som lensmannsfolkene ofte kalles i dalen, følger såvisst interessert med i det som skjer. Johanson har selv drevet idrett og vet å verdsette den innsatsen fotballguttene har lagt for dagen i det siste. Han var naturligvis på plass da la-

get sikret seg mesterskapet sist helg.

— Jeg må berømne guttene og ledelsen for det de har

gjort i år. En helhjertet innsats på alle plan har gitt resultatene.

Kurt Johanson mener at årets Otta-lag er det beste. Også før kunne laget spille bra fotball, men det skortet på avslutningene og målene. De har funnet løsninger på dette i år, og dermed ble det mesterskap.

Nybergsund kommer med 16mann

Det endelige Nybergsundlaget blir ikke tatt ut før like før kampen mot Otta søndag. Man kommer med 16 mann oppover til Otta og det er følgende spillere: Jon Magnus Sætre, Jan Storsveen, Tom Willy Hagen, Harald Drange, Terje Bakken, Kjell Sætre, August Fredhjem, Per T. Eide, Vidar Linstad, Vebjørn Sætre, Kjetil Kjærnet, Magnus Sætre, Johan Sætre, Odd Henrik Borten, Bjarne Næs, og Håkon Sætre.

Lensmannsfullmektigen vet hva han snakker om. Han har ti formannsår i idrettslaget bak seg, og det er vel ikke å nekte for at skyter og fotball har vært «gromguttene» hans. Selv om han som aktiv gjorde seg mest gjeldende med ski på beina. Som gausdel var han nemlig både langrennsløper og hopper, men krigens dager satte en

stopper for ham. I 1946 kom han til Otta, hvor han siden har vært.



Kurt Johanson.

Dette fortalte Henry Øberg Nybergsund-gutta i går kveld:

Otta et godt lag, men ikke bedre enn oss



Leif Erik Henriksen

Nybergsund-trener Henry Øberg var ute på „spionasjetur“ til Gudbrandsdalen i helga. Hensikten var klar nok. Motstanderen i årets første kvalifiseringskamp skulle finsiktes. Man ville ikke gå uforberedt på banen i dette så uhyre viktige oppgjøret. I går kveld fortalte Øberg sine elever hva som er verdt å vite om Gudbrandsdal-klubben. I hvert fall de inntrykkene han fikk etter å ha sett Otta i en omgang.

– Før den siste runden i Gudbrandsdalen sto det mellom Otta og Kvam om hvem som skulle bli vår motstander. Siden begge lag spilte på samme tidspunkt på forskjellige baner, var det bare å sette seg i bilen etter en omgang på Otta for å kjøre ned til Kvam for å rekke mest mulig av deres annenomgang. Etter å ha sett begge disse to lagene, er jeg glad for at det ble Otta som ble vår motstander, sier Henry Øberg.

– Det er klart at Otta langt fra blir noen lett motstander, men det er også helt på det rene at det ikke

er noen umulig oppgave vi går til. For å si det kort og nøyternt. Otta er ikke noe bedre lag enn Nybergsund.

Teknisk er det på høyde med våre gutter, men jeg tror vi ligger foran når det gjelder fysisk styrke og rutine. Ottas mannskap består hovedsakelig av spillere som har holdt sammen siden guttedagene, og som kjenner hverandre svært godt. I helgens avgjørende match var det nok en del nerver med i bildet, og laget var dårlig til å benytte banens bredde i angrep. Vi vil imidlertid ikke oppleve det samme som mot Sel i fjor, da vi ble møtt av et solid forsvar, som spilte lange baller framover på banen. Otta opererer på en helt annen måte, sier Henry Øberg, som ennå ikke vet om han blir å finne på Nybergsunds laglederbenk eller på Lerkendal hvor han er satt opp som dommer i kampen Rosenborg–Skeid.

Nybergsunds fotballsjef Magne Falldmo har ikke tatt ut noe endelig lag, menisse karene aspirerer til de 11 plassene fra start:

Jon Magnus Sætre, Jan Storsveen (keepere), Harald Drange,

Tom Willy Hagen, Terje Bakken, August Fredhjem, Kjell Sætre (forsvar), Per Th. Eidet, Vidar Lindstad, Vebjørn Sætre (midtbane), Ketil Kjærnet, Bjarne Næs, Magnus Sætre, Johan Sætre, Odd Henry Borthen, Håkon Sætre (angripere).

Nybergsund skal altså gjøre sitt andre forsøk på like mange år for å bli Trysils andre lag i 3. divisjon. I fjor ble de satt utenfor av gudbrandsdøler, som la grunnlaget på Nybergsunds egenbane. Denne gangen står altså gudbrandsdøler igjen på programmet, og for å kunne ha noe håp om å nå sesongens mål bør det ordnes med revansj.

Først to uker senere står Skreia for tur i Nybergsund i den siste kampen, og det gjelder å skaffe seg et så godt utgangspunkt som mulig. Noen treningsmatch i Sverige i „frihelgen“ mellom de to kampene blir det ikke snakk om. Nybergsund trener i stedet, og tar fornuftig nok ikke sjansen på å få noen unødvendige skader midt oppe i kvalifiseringshardkjøret.

Otta henger fortsatt med

Otta henger fortsatt med i opprykkskampen for 3. divisjon etter 2-2 kampen mot Nybergsund i går. Neste helg står Skreia for tur på totningenes bane og skal det bli landsdelserie for dølene må de vinne.

Se sporten

29/
9



Uavgjort Otta-Nybergsund

Se sporten

AV BJØRN LARSEN

Et inspirert Otta-lag var ti minutter fra den helt store sensasjonen i går ettermiddag. Da scoret Magnus Sætre sitt og Nybergsund andre mål og sikret dermed gjestene fra Sør-Osterdal det ene viktige poenget i kvalifiseringskampen for 3. divisjon.

Dermed knekte han de forhåninger om seier som Otta-guttene hadde skapt gjennom fikst og bra spill i 80 minutter. Riktig nok var Nybergsund nære på mange ganger, men lykken sto Otta bi. Med 2-2 og en bortekamp mot Skreia neste helg er Ottas sjanser til å rykke opp ensbetydende med seier over Oplandenes-vinneren. Det kan bli en hard natt å knekke for ottaværene.

Otta-gutta fikk imidlertid vist hva som bor i laget mot Nybergsund. Ordikaket om at en svak generalprøve gir en god premiere slo til for Ottas del. Det eneste som manglet var faktisk det avgjørende målet som skulle sikret begge poengene i kvalifiseringskampen for landsdelsserien.

Otta fikk den løpingen av kampen som de gjerne ville ha. De klarte å holde Nybergsund på avstand de ti første minuttene og kunne selv gå opp til 1-0 da et kvarter var spilt. Kjell Ødegård trakk seg nydelig fri og gled inn mot målet. En Nybergsund-fot satte stopper for Kjells videre avansering. Et klart straffespark som Kjell Ødegård selv tok seg av. Ballen satt spikret i «godhjørnet».

Otta var ikke i en meget god periode i første halvdel av første omgang. Laget klarte å tilrive seg et spillemessig overtak. Mot slutten av omgangen kom Nybergsund sterkt, og de raske løpene til gjestene skapte farlige situasjoner.

Toppscorer Mag. «Sætre fikk all verdens tid på seg da han fem minutter før pause fikk stå helt udekket på ti-femten meters hold. Skuddet hadde ikke Erling Nordfjæren i Otta-buret noen sjanser på. Dette ansoret Nybergsund, men flere mål ble det ikke før omgangen var ute.

Sverre Enger tente håpet om seier. 26 minutter etter sidebytte avsluttet han et fint raid med et knallhardt skudd helt ved stolpevota. Nybergsund-keeperen var dekket og Otta ledet plutselig 2-1.

Så nær seieren og dermed sjansen til 3. divisjon har Otta aldri vært, kommer kanskje heller ikke til å komme.

Da Nybergsund klarte å score det avgjørende målet og utliknet til 2-2 kan ingen vel si at det var direkte utfortjent. Flere ganger i annen omgang så vi ballen i nota bak Nordfjæren, men på en eller annen måte greide østerdålene å misse på utfallige sjanser. De sløste, men fikk det ene poenget på bortebane som kan vise seg å bli avgjørende for opprykket til 3. divisjon.

LAGINNSATS

Otta la for dagen en fin laginnsats i søndagens kamp. Alle kjempet som løver. Spillet gled til sine tider bra, og det er ingen tilfeldighet at nettopp Otta er dalens kretsmestre i år. Men selv om vi har trukket fram laginnsatsen viste kampen med all tydelighet hvor avhengig Otta er av sin «play-makers» Kjell Ødegård. Uten han til å drive opp spillet halter hele laget. Forsvaret er ikke patent. Sverre Enger kjempet bra på midtbanken og hele angrepet får godkjent karakter.

Hos Nybergsund var igjen Vebjørn Sætre krumtappen som Kjell Ødegård hos Otta. Magnus Sætre var den farligste i rekka, der hopperne Johan Sætre og Bjarne Næs skuffet. Johan var blant annet alene med Nordfjæren uten at han klarte å nette.

SKREIA FORNØYD

Skreia som er det tredje laget i kvalifiseringen er sikkert godt fornøyd med 2-2 mellom Otta og Nybergsund. Flere av Skreiaspillerne var på plass i Øya søndag, anført av spillende trener Harry Jettestuen. Men vi tror også Jettestuen fikk litt å tenke på når det gjelder Otta. Dølene overrasket nok.

Nybergsund var ikke helt fornøyd, til tross for det ene poenget. Gjestene mente alle sjanser burde ha vært omsatt i tellende resultat og dermed seier.

Dommer på Otta var Gjøvik-Lyns Lage Ericksen, og han dømte meget godt. Bedre domming tror vi ikke er vist på en av dalens baner i år. Han ble godt assistert av Ola Halvorsen, Vågå, og Ola Johan Randen, Faukstad på linjene. Nærmore 1500 tilskuere overvar kampen.

Ti minutter fra sensasjon Otta 2-2 mot Nybergsund



Kjell Ødegård lager 1-0 på straffespark.



Erling Nordfjæren må kapitulere for dette skuddet og dermed 1-1.



Den myndige og meget gode dommeren, Tage Ericssen, peker på straffespark-merket.



1800 tilskuere så artig kamp:

Otta ledet to ganger, men 2-2 mot Nybergsund



Her får Otta straffespark. En liggende Kjell Ødegård er feiet ned i straffefeltet.

— Nå blir det mørø å reise til Skreia! Dette var omkvædet i Ottagarderoben etter at laget i går spilte 2-2 mot Nybergsund, og fortsatt har sjansen til opprykk og 3. divisjon. Det var en meget spennende og delvis dramatisk kamp vi fikk oppleve i Øin. Kampen var krydret med sjanser, stadig vekk skjedde det noe i den ene eller andre enden av banen, og det tallrike publikumet (1800 betalende) fikk full valutu for pengene. Otta hadde ledelsen to ganger, men Nybergsund klarte altså å slå tilbake og utilikne. Vi synes uavgjori gir et riktig bilde av kampen, en såkalt vippekamp, som kunne slått ut i begge retninger. Vi tror også at lagene er fornøyde med ett poeng.

Straffe som oppakt

Det var gitt bare et kvarter av kampen da Ottar Kjell Ødegård kjerte opp med en dribbleserie i Nybergsunds forsvarssone. Han ble lagt klart ned, og dommeren hadde bare en ting å derme: Straffespark. Ødegård satte dette selv i hjørnet.

Ingen hadde noe idért overtauk den første halvtimen. Det var å gi og ta, men begge lagene forsøkte å spille brukbar fotball. At Nybergsund fikk 1-1 før halvtid var ikke ubortjent, men scoringen burde vært unngått. Magnus Sætre fikk stå helt utelukket og kunne ikke få behersket i mål. Han har seg ikke fått til ganger før han fyret løs.

Ikke hardere enn at han burde reddet. Bare ti minutter senere var det 2-2. Magnus Sætre utnyttet en knikk og dermed var det gjort.

Slottminuttene var meget hektiske. Otta hadde to kjempesjaner til å øke, men Nybergsund-spillere reddet på egen målestrek. Nå skal

det også sies at vi «slipper» ballen i målburet i allfall en gang til, så det går opp i opp.

Noen stor kamp ble det ikke spillermessig, men begge lagene viste tendenser. Det ble dog med tendensene, noe det gjerne blir i slike cup-pregde kvalifiseringskamper. Otta skal berømmes for en hellhjertet og sterkt innsats. Spillerne kjempet til siste krefter.

Kjell Ødegård var banens store spiller, klart den beste. Han skapte fulstendig panikk i Nybergsund-

forsvaret, men han er tjen til å spille ballen mer.

Jan Solvold var godt på midtbanen. Han beholdt roen. Tore Ødegård slet som en helt. Bakover var Steinar Øyen sikker og god også denne gangen. Erling Nordfjeren, populært kalt «Bassten», gjorde også hva man kunne forlange av ham.

Kampens dommer, Lage Eriksen, Gjøvik/Lyn, dømte meget godt. Han var sikker i alle sine avgjørelser og opptrådte myndig.

Otta opp i 2-1

Sverre Enger scoret sitt andre mål for sesongen da han ga Otta 2-1 etter 25 minutters spill av andre omgang. Han slyjet kloss inn til stolpen, men en dekket keeper reagerte meget sent. Skuddet var nemlig



Ottas to målscorere, Sverre Enger (til venstre) og Kjell Ødegård.

Det må jammen være dårlig i Østerdalen

— Jammen må det være dårlig serie i Østerdalen når Nybergsund kan vinne 50 seriekamper på rad. Dette ble hevdet i Ottas garderobe etter kampen i går, og vi kan si oss enig. — Laget var i allfall ikke noe bedre enn oss, sa Steinur Øyen, og han fikk medhold av sine medspillere.

Ottas oppmånn Jens Glosli smilte som en sol i garderoben. — Jeg

synes guttene spilte en meget bra kamp, bedre enn jeg hadde ventet, sa han. Og nå gleder Glosli seg til å møte Skreia. — Vi har ikke tapt på forhånd, og det skal ikke forandre meg om guttene klarer også denne jobben.

— Viast var jeg nervøs, men desto større var gleden da ballen gikk inn, sa Kjell Ødegård, som måtte ta Ottas straffespark som ga laget 1 — 0. Men han var i summe situasjon mot Dovre for en uke siden.

— Jeg fikk ikke plassert den godt nok, men jammen var det nære på, sa Odd Svelstad, midtstopperen som nær headet inn mål nr. 3. Svelstad var oppe på en corner, og en

Nybergundback reddet på streken. Kampens dommer Lage Ericssen var overrasket over Ottas som lag. Han mente de spilte en god kamp, og mest imponerte det ham at de klarte å stå hele kampen ut.

Nybergsund var fornøyd:

Otta var et mye bedre lag enn Sel

— Otta er mye, mye bedre som lag enn Sel, som vi møtte i fjor og tapte for. Dette var Nybergsund-spillerne skjont enige om etter kampen i går. De var fornøyd med det ene poenget, selv om de mente at deres store sjanser kunne gitt seier.

— Noen som imponerte dere på Ottalaget?

— Han derre Ødegård var jo nesten umulig å få has på, sier forsvarsspilleren Terje Bakken, som ble lurt mer enn en gang. Ikke å misforstå at Nybergsund kunne tenkt seg å hatt Kjell Ødegård i stallen.

Nybergsund mener de fortsatt har en god sjans til å rykke opp. De anså kampen på Ottas som en nøkkelkamp. De får nemlig Skreia hjemme, og det blir kanskje lettere, tror de.

OTTA

AV TERJE LISØDEGARD

— Vi reiser til Skreia for å vinne, skjønt også uavgjort kan holde. Vi tenker nemlig som så at dersom vi slår Skreia er jo tottingene ute av bildet, noe som gjør at de nesten ikke trenger å dra til Nybergsund neste helg. Men med uavgjort har de fortsatt sjansen og da passer uavgjort også i Nybergsund utmerket. Derfor kunne vi godt tenke oss uavgjort 3-3 på Skreia i morgen, sier Ottas fotballloppmann Jens Glosli foran kvalifiseringsduellen i morgen.

— Alle spillerne er tente til tusen og vi tror vi vinner, sier forsvarsklippet Steinar Øien. Han er tannlegestudent og akter å tette alle forsvarshull på Skreia i morgen. Nå vet Otta såre lite om Skreia. Gudbrandsdølene har ikke sett tottingene i det hele tatt, men de har gjennom andre kilder fått seg fortalt enkelte ting. Nå understrekker imidlertid Otta at de ikke kommer til å binde seg noe taktisk opplegg. De akter å spille sitt eget spill og gjøre det så grundig at Skreia må unnrette seg etter dem. Selvagt er Otta oppmerksom på

navn som Harald Balke og Kjell Taraldrud, men de får ingen spesialservering.

Det er voldsom fotballinteresse på Otta for tiden. 4-500 gudbrandsdøler tar turen til Skreia i morgen. Fire fulsatte busser ruller sørover, foruten alle privatbilene. Det snakkes bare fotball på Otta. Ikke minst kvinnfolkene er med, og en gjeng kvinner har samlet seg for å dra nedover. De reiser under mottoet «Skift i Toten, leve Otta!». Kvinnene lover dessuten at de skal la høre fra seg på tribunene i morgen.

Otta stiller med sitt beste mannskap. Spissen Jan Moe, lillehammer, sliter med en muskelskade, men han regner med å starte opp, så får man se undervis. Backen Bjarne Johanson ble skadet mot Nybergsund, men er klar til fight igjen.

— Hva som er Ottas styrke? Ikke godt å trekke fram noe spesielt. Men laget har en slagkraftig midtbane med trioen Sverre Enger, Jan Soltvedt og Tore Ødegård. I angrepet har de Jan Moe, Edvin Høglien og Kjell Ødegård. Sistnevnte går for å være dalens beste fotballspiller for tiden. Han elsker å drible, og

med 500 patrioter til Skreia for å vinne...



som han sier selv: Dersom jeg får en back mot meg som er litt tøff, får jeg dobbelt lyst til å drible ham, igjen og igjen! Sist helg mot Nybergsund driblet han ofte tre-firemann, Skreia bør passe seg for ham.

I forsvarset stiller Odd Svel-

stad og Steinar Øien som midtstopper. Svelstad er veteren med ti kretsmeisterskap, derav ni for Sel idrettslag. Bjarne Johanson og Per R. Støve er backer, mens 36 år gamle Erling Nordfjæren vokter buret. Han sies å være dal-

ens beste keeper etter en rekke praktkamper i sommer og høst. Otta skiller seg vesentlig fra andre lag i dalen. De spiller mer fotball. Nybergsund tapte i fjor for Sel i kvalifiseringen. Etter møtet med Otta, sa østerdølene det

Ottas to gode angrep
Jan Moe (til venstre)
Ødegård.

Slik Forskjellen et
sparket fotball, men
spiller fotball!

Tannlegestudent på Ottalaget:

Karius og Baktus fra Skreia skal skremmes



Tannlegestudenten som tetter hullene i Ottas forsvar, den 20 år gamle Steinar Øien på Ottå, ber vel heist rotfylle for å unngå at Karius og Baktus fra Skreia får boktre seg i morgen!

Studenten har tatt seg en ukes fri.

— Det er artig å være på maraton, anfører han som grunn, men vi har ham mistenkt for å ha helt andre motiver: Han ville være hjemme for å trenne fotball. I tilfall protesterte han ikke på påstanden. Når han forteller at Ottå slår Skreia 2-1, er vi enda bedre samvittighet.

Steinar Øien skal tette forsvarshull på Skreia i morgen.

— Det er klart at vi får en vrien jobb i morgen. Vi har naturligvis hørt at Skreia spiller bra fotball,

men vi lar oss ikke skremme av tall og rykter. Det skal spilles i 90 minutter før vi eventuelt har tapt.

Avt Terje Lisødegård

— Innstillingen er helt på topp, alle guttene er innstilt på at denne kampen vinner vi, sier Steinar, 20 år gammel og nybakt forsvarsspiller av året. Det var nemlig midtbanen som var hans elektrogrids tidligere år, helt fra småguttedagene på lekka. Like fullt har han blitt en førsteklasses midtstopper ved siden av Odd Svestad. Unggutten er «brøyteteren» som skal luke vekk det verste på behørig avstand fra «gluggen» til Erling Nordfjærn.

Steinar Øien er tannlegestudent på andre året og trives med det. Men det er langt fram, sier han, i allfall så langt at han ikke har tenkt over problemet: Blir jeg på Ottå eller Bdes? Aller mest har han lyst til å fortsette i dette enestående miljøet, der han fremhever Jens Glosli og Arvid Vårhus som sentrale miljøskapere. Håper inderlig at de fortsetter, sier han.



Med lyttede ører og et optimistisk smil reiser Minda Enger til Toten.

Skitt i Toten, leve Ottas fotballdamer!

Av Terje Lisødegård

— Vi er mange damer som mister i morra klokka ni og drar til Skreia. Du skal nok få høre oss! Ottas fotballdamekvinner stormer Toten og flattlandet i morgen. Når de tidligere i år har fulgt guttene på alle kampene i døla, så vil de nesmen ikke unngå vissdommerne på Skreia helst. Hele borten gir en god dag i en lang onsdagsmorgen på senga, før å få med seg hva de tror selv: Ottas rykkjer opp i 3. divisjon!

— Det er ikke til å tro. Noe artigere har jeg aldri vært med på, men fotballdamia har jeg hatt bestandig. Minda Enger glemmer både tid og sted når det prates fotball. Trykkes rett tilbake på sin gang, heia Ottas rykkjer opp til Sørvest Enger, han

søndag scoret mot Nybergsund. — Alle tidens mål, sier moren oppgladd. Hun som ikke har unnvært en eneste kamp med Ottas i år.

— Ellir man ikke nervevrak av denslags?

— Neida, det går så fint så. Men det verste jeg har opplevd var mot Dovre. Vi spilte så dårlig i den kampen. Og så disse røste ryktene fra Kvam da. Det kom en fyr og fortalte til Kvam ledet 4-1. Det var fryktelig, skjønner du. Ryktene svirra tett som hagi, jeg visste ikke hva jeg

og jeg så 'n Steinar (Øien) jubile inne i dampen fra dujen, akjente jeg at seier'n var vår. Og så jeg som hadde bedt hele fotballgjengen til meg om kvelden, for å feire lrets mesterskapet. Og sammen ble de ikke mesterskap også. Jeg har aldri vært så glad, jeg. Alle ville hjelpe til med morskaps den lørdagskvelden.

— Hva sier Ottavaremene om der fotballdamekvinner?

— Jeg tror alle er like fotballdame, så det gjør ingenting. Og i tilfelle ikke, får ikke vi bare noe likevel.

Jeg har fulgt dem, Steinar, Tore, Kjell og de andre siden de var smågutter. En artig gjeng. Men jeg trudde ikke de skulle vinne mesterskapet da vi startet i vår. 'n Jens snakket om tredjeplass. Men i morra drar vi til Skreia, og der vinner vi igjen. Sier Minda.

Otta ramlet sammen som en kortstokk og tapte 7-0

På Skreia: Terje Lisødegård

– Dette er det verste mareritt jeg har vært med på. Langt verre enn da vi tapte 8-1 for Dovre og rykket ned i 5. divisjon. Ottas Kjell Ødegård og alle de andre i Ottas garderoben satt med beyde hoder etter matchen i går. En match der faktisk trodde skulle kunne bli en lykkekamp, men som de isteden opplevde som et eneste mareritt. 7-0 er mye i fotball. Det er utklassing. I allfall var det tilfelle de siste 45 minuttene på Lenasbane, hvor matches måtte spilles fordi Skreiaabanen var fullständig myr. Nå var heller ikke Lena-banan særlig god, men dog litt bedre. Ingen ville klaget om dommeren hadde utsatt hele greia. Men gjørme eller ikke gjørme, Skreia var så mye bedre i

nærmest alt, og etter pause ble det kattens lek med musa.

Bortsett fra det første kvarteret i kampen hadde Skreia føringen og initiativet, men ingen trodde på et slikt nederlag. Ingen døler i allfall. I begynnelsen kunne Ottas faktisk hatt en goal eller to, for da var Skreiaforsvaret helt utenfor. Men om sider kom Jettestuen og Taraldrud i siget, og maysommelig knuste de Ottas. Det ble som en mygg mot en veivals, og Ottas kom sjeldent ut på banen igjen. Likevel var første omgang positiv, sett med Ottas synne. Skreia gikk i føringen etter en halvtime, men mer ble det heller ikke. Ottas burde avgjort hatt mål i denne omgangen, men det ble for liten snert i avslutningene.

I løpet av ti minutter i andre omgang var det hele avgjort. Ottas ramlet sammen som en kortstokk da Skreia kjapt økte til både 2-0 og 3-0. 4-0 kom liksom i dragsuget. Dessverre var det to keepertabber med i

spillet, men vi har inntrykk av at det ikke hadde hjulpet stort om Erling Nordfjærne hadde fortsatt sitt glimrende keeper-spill fra første omgang, da han presterer redninger av stor klasse. Da så også 5-0

kom på straffespark, var spørsmålet: Hvor mye blir utklassingen?

Alt klikket
Bortimot alt klikket for Ottas etter pausen. Bevegeligheten

og oppfinnsomheten sa farvel, det ble bare å stange mot en vegg, å forsøre seg. Forsvaret slo store sprekker, og sammenhengen var borte.

Det er klart at det er lett å gå i oppleining når man møter et slikt lag. Det blir uvante situasjoner for et lag som langt på vei har kjært gjennom en serie uten nevneverdig motstand.

Vi tror nok også at mangelen på toffere motstand gir utslag i slike kamper. Vi så det også i fjor høst da Sel ble banket 7-0 av Kongsvinger i kvalifiseringen. Det var en kopi. Dalens lag synes å ha et for spinkelt grunnlag når slike dueller skal avgjøres. Hele serieordeningen er en del av dette problemet.

Det er neppe noen grunn til å fremheve noen på Ottas lag i går. Steinar Øien spilte godt før pause, sammen med enkelte andre, men siden rakk det for samtlige.

Dommeren Sverre Nordhaug, Eidsvoll Turn klarte ikke å imponere oss, men de store tabbene gjorde han riktig nok ikke.



Jan Moe har her en stor sjanse, men Terje Mistereggen i Skreiaburet redder.



Dyster stemning på Ottas laglederbenk. Fra venstre ser vi Jensa Glosli, Arvid Vårhus, Pål Sletten og Bjørn Dahl, de to sistnevnte kom inn.



Typisk for Otta i går — utspilt og hjelpesles. Her er det reservekeeper Pål Sletten som er ute av spill.